

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

Del 1 av 2: Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

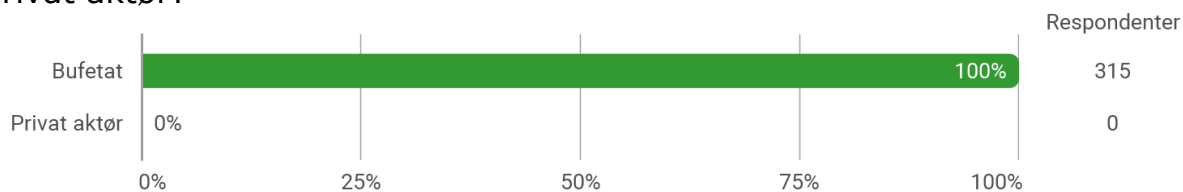
Innhold

1. Er du/dere familiehjem på oppdrag direkte fra Bufetat (statlig) eller fra en privat aktør?	2
2. Hvor lenge har du/dere vært familiehjem?	2
3. Hvor mange barn eller ungdommer har dere hatt hos dere som familiehjem?	3
4. Hvor lenge har nåværende barn/ungdom vært hos deg/dere?	3
5. Hvor lenge skal barnet/ungdommen bo hos deg/dere?	4
6. Hvilke av disse to alderskategoriene er barnet/ungdommen i dag?	4
7. Vurderer du at barnet/ungdommen har hatt en god utvikling hos deg/dere siden plassering?	4
8. Vurderer du at barnet/ungdommen føles seg trygg hos deg/dere?	5
9. Er du optimistisk med tanke på barnets/ungdommens fremtid?	5
10. Vurderer du at barnet/ungdommen trives på skolen?	5
11. Vurderer du at barnet/ungdommen har faglig utbytte av skole-/Utdanningstilbudet?	5
12. Hvilke smerteuttrykk og/eller helseutfordringer har barnet/ungdommen slik du er kjent med?	6
13. Hvilke instanser mottar barnet/ungdommen hjelp fra?	6
14. Slik du vurderer det, hvilke av hjelpeinstansene som barnet/ungdommen får hjelp fra, er nyttig og til hjelp for barnet/ungdommen?	7
15. Hvor fornøyd er du/dere med den generelle opplæringen du/dere har fått for å jobbe med barns/ungdommers smerteuttrykk?	8
16. Med utgangspunkt i barnet/ungdommen som bor hos deg/dere i dag, opplever du at det ble gitt tilstrekkelig informasjon om barnet/ungdommen før innflytting?	8
17. Hvor fornøyd er du/dere med den oppfølgingen barnet/ungdommen får fra den kommunale barnevernstjenesten?	8
18. Med utgangspunkt i barnet/ungdommen som bor hos deg/dere i dag, hvor nyttig er oppfølgingen du/dere får fra Bufetat?	9
19. Hva slags veiledning eller oppfølging savner du/dere?	9
20. Etter din/deres vurdering, ønsker barnet/ungdommens å ha samvær med biologisk foreldre?	9
21. I hvilken grad har du/dere et godt samarbeid med barnet/ungdommens familie?	9
22. Hva er det som fungerer godt/mindre godt i samarbeidet med barnets/ungdommens familie?	10
23. Etter din/deres vurdering, har barnet/ungdommen godt utbytte av kontakt med biologisk foreldre?	10
24. Etter din/deres vurdering, har barnet/ungdommen godt utbytte av kontakt med biologisk søsken/øvrig familie?	10
25. Har dere en avlastningsordning?	10
26. Hva er de tre største utfordringene for dere som spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem?	12
27. Hva opplever du/dere som er det mest givende med å være spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem?	13
28. Ville du anbefalt venner/bekjente/familie å bli familiehjem?	13
29. Opplever du/dere at du/dere hadde hatt kapasitet om å ta imot en ungdom med større/andre behov enn ungdommen dere har i dag?	13
Vedlegg 1	14
Vedlegg 2	18
Vedlegg 3	23
Vedlegg 4	29
Vedlegg 5	30
Vedlegg 6	34

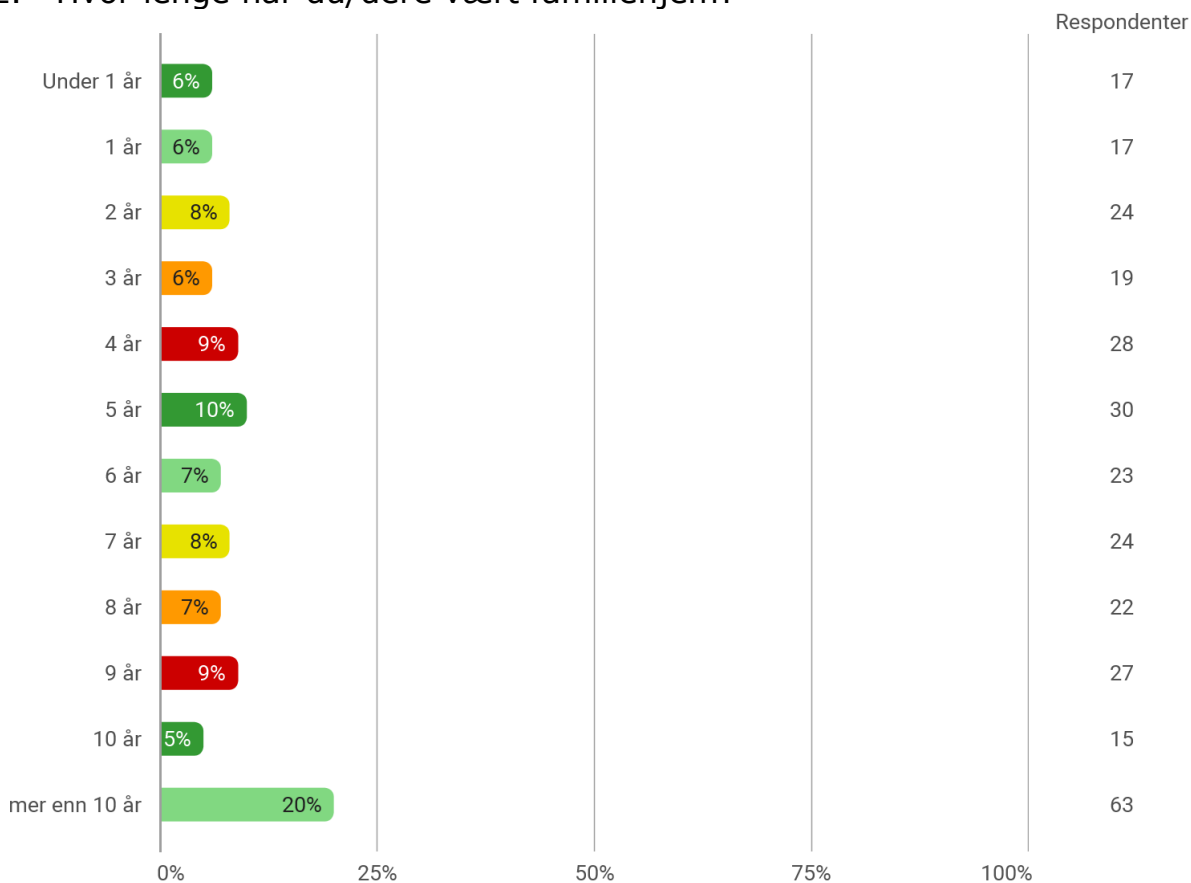
Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

1. Er du/dere familiehjem på oppdrag direkte fra Bufetat (statlig) eller fra en privat aktør?

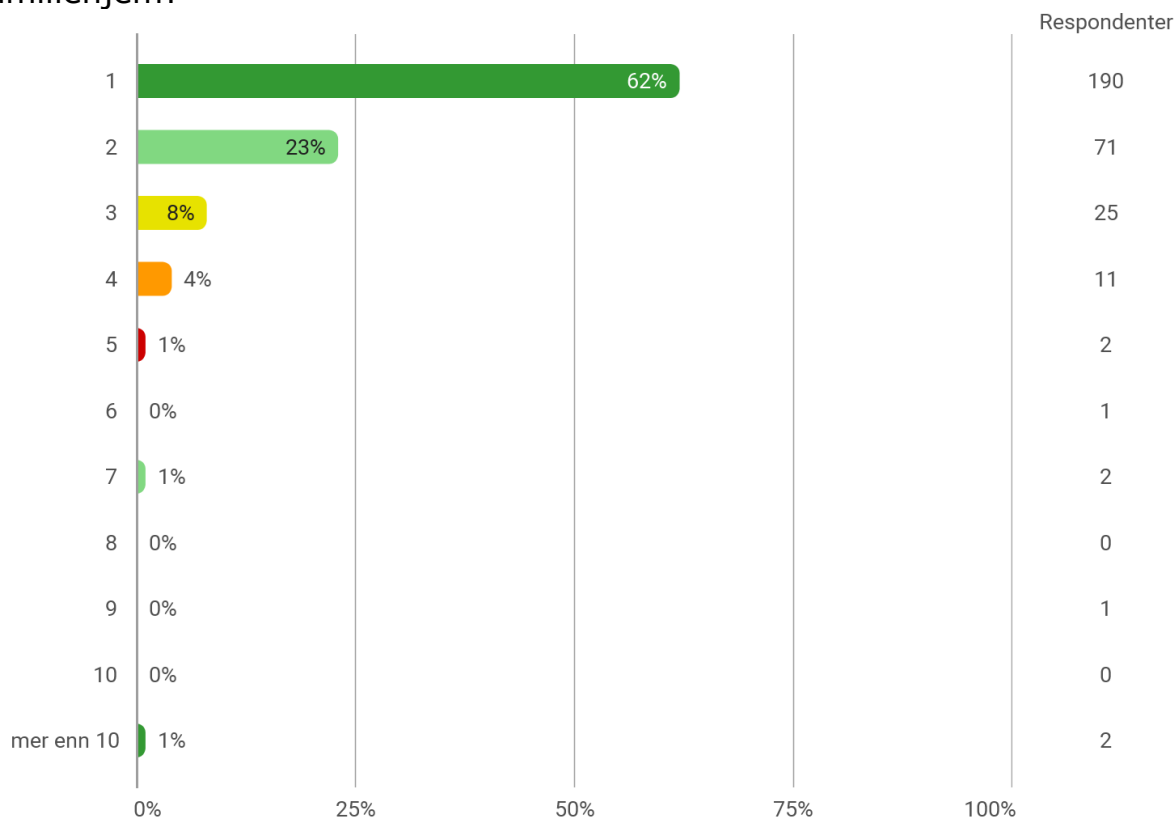
2. Hvor lenge har du/dere vært familiehjem?

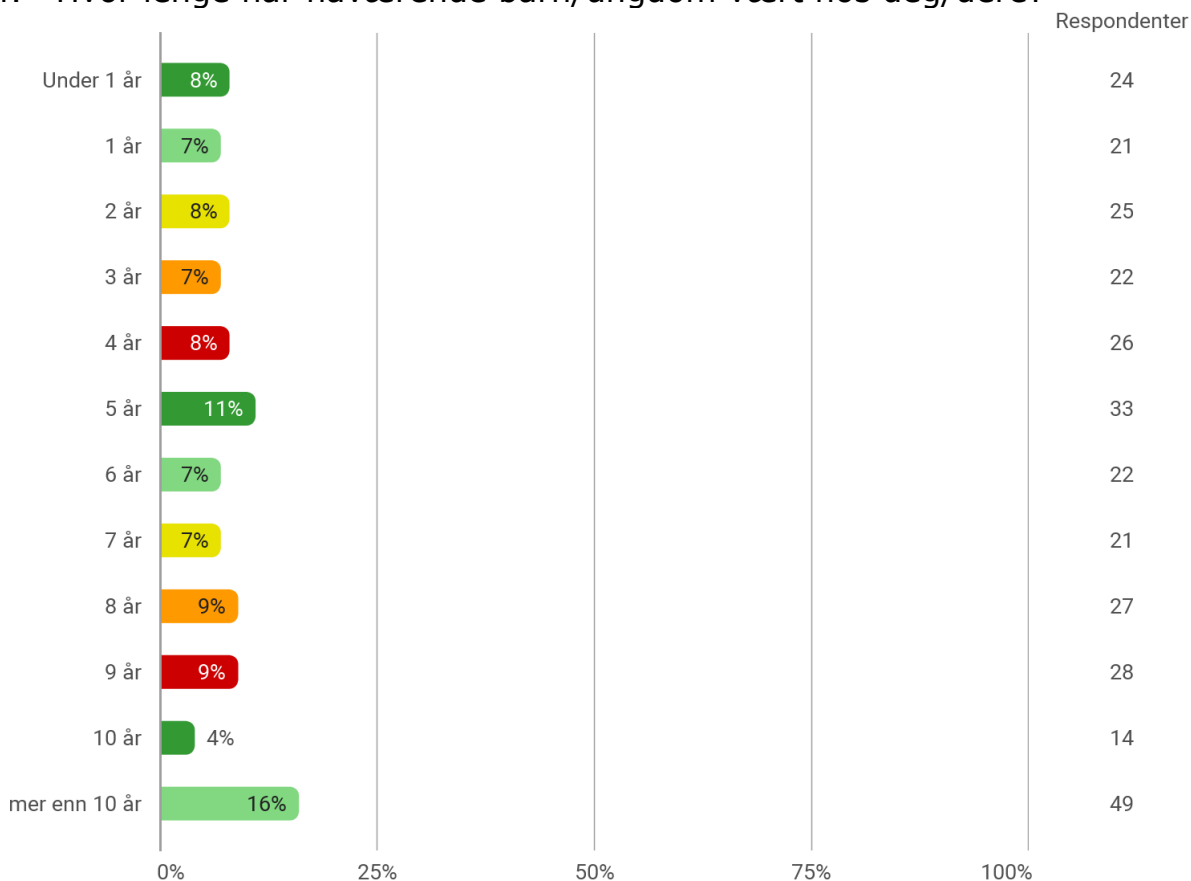
Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

3. Hvor mange barn eller ungdommer har dere hatt hos dere som familiehjem?

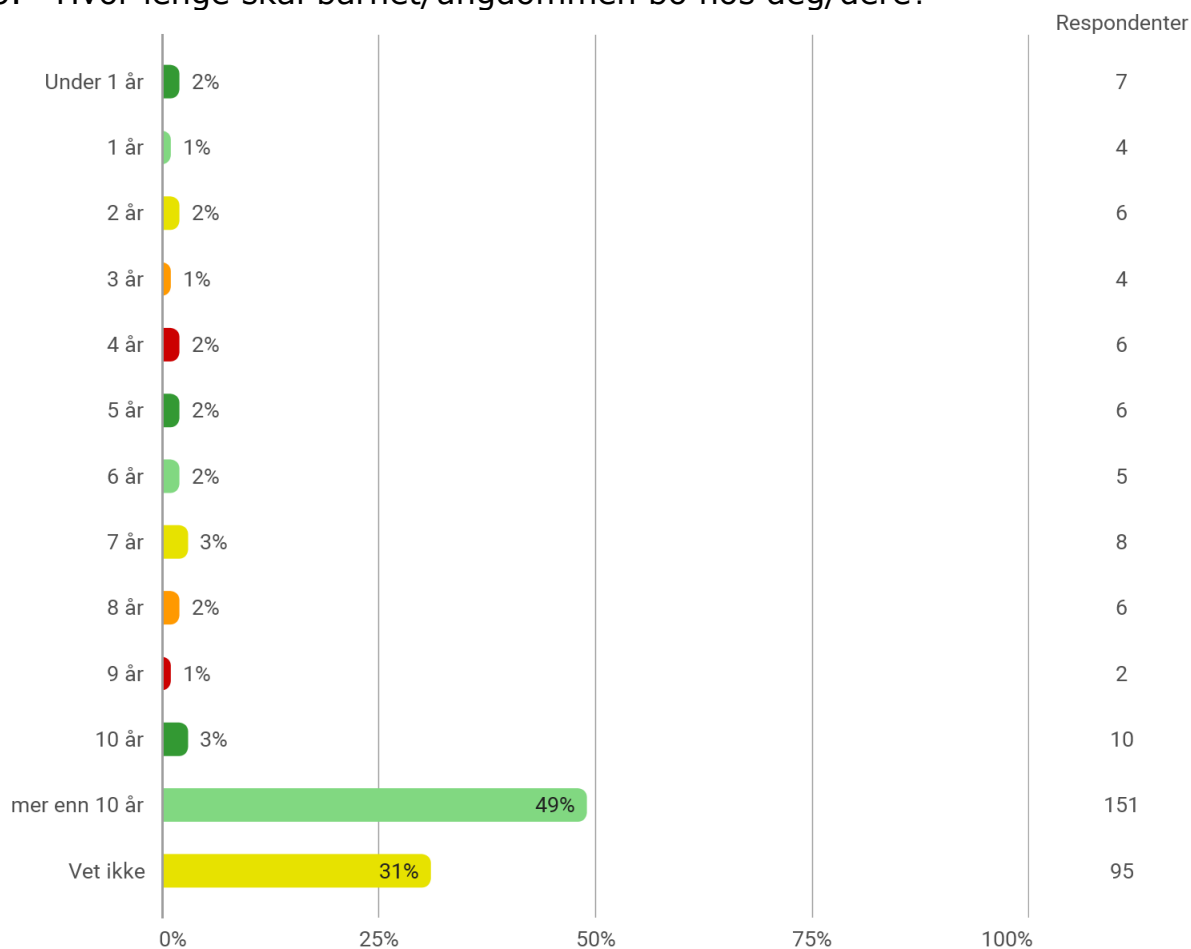

4. Hvor lenge har nåværende barn/ungdom vært hos deg/dere?

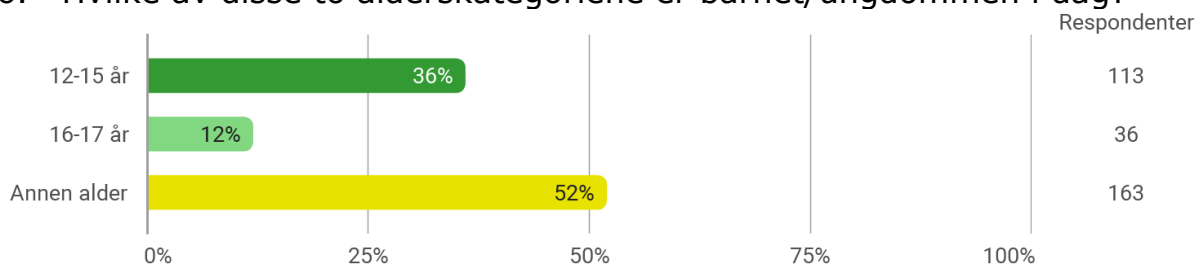

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

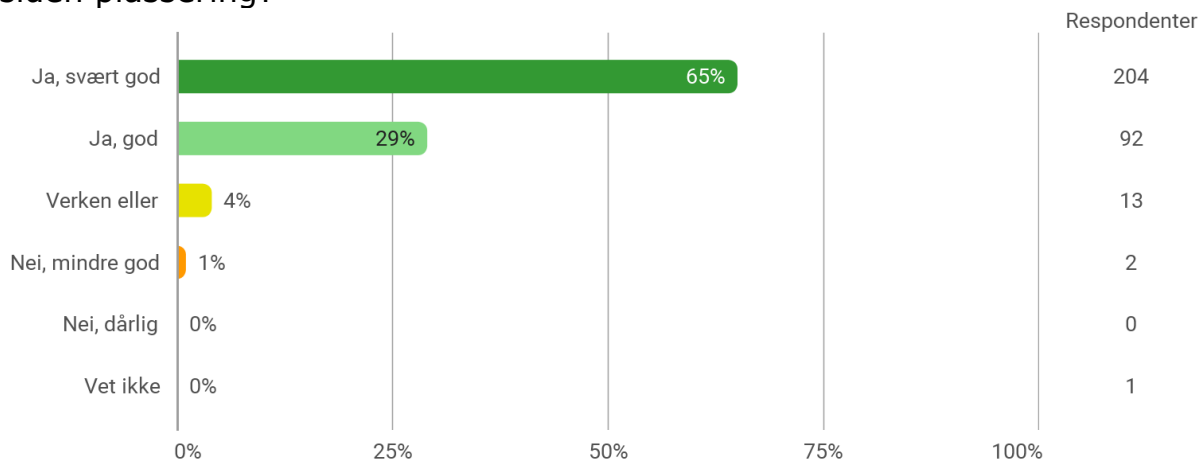
5. Hvor lenge skal barnet/ungdommen bo hos deg/dere?

6. Hvilke av disse to alderskategoriene er barnet/ungdommen i dag?

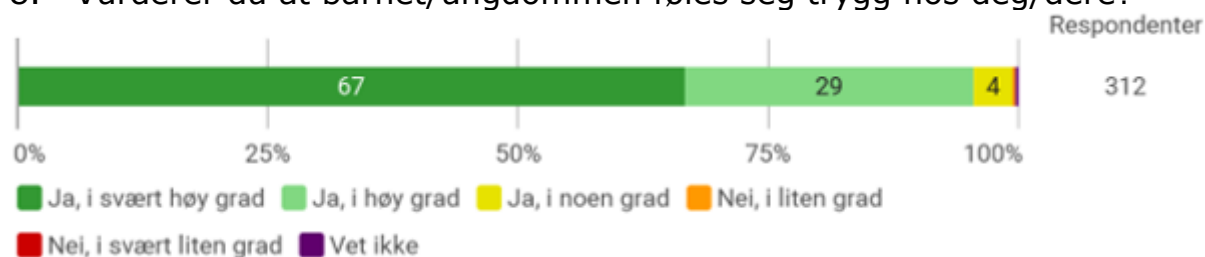
7. Vurderer du at barnet/ungdommen har hatt en god utvikling hos deg/dere siden plassering?

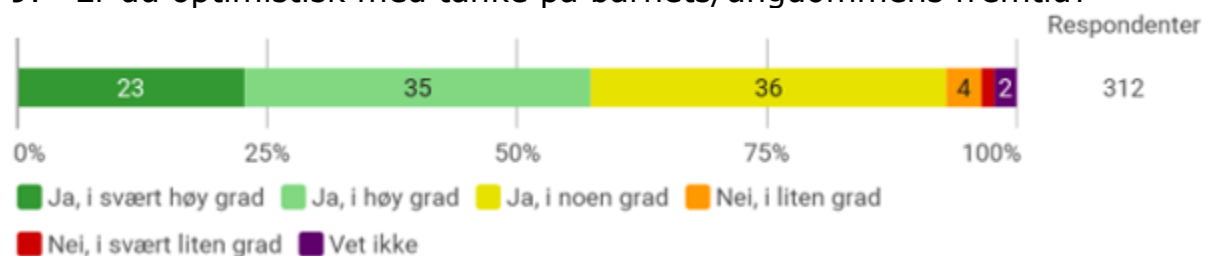
Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

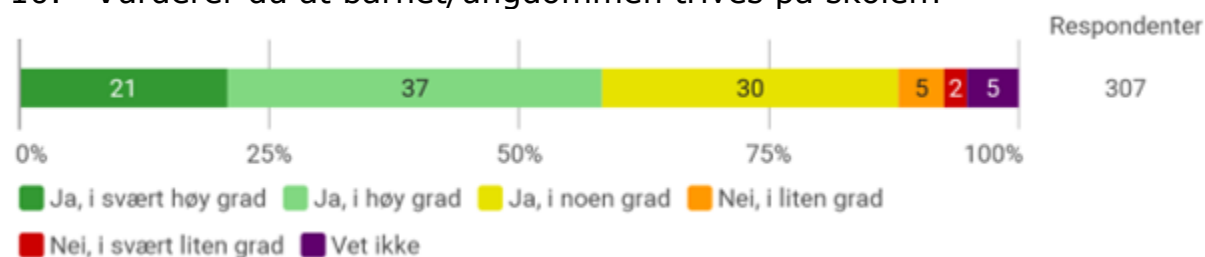
8. Vurderer du at barnet/ungdommen føles seg trygg hos deg/dere?

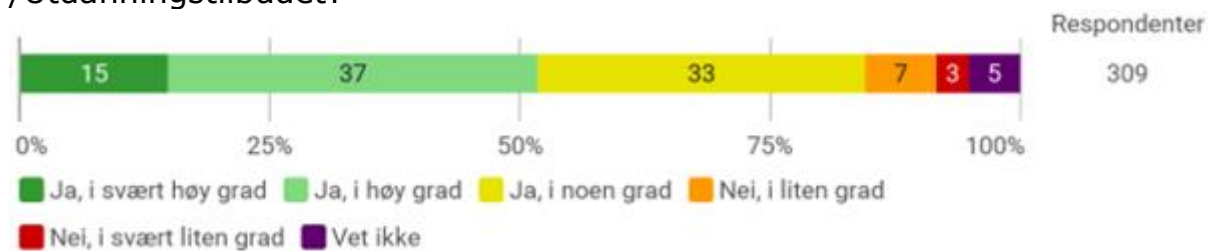
9. Er du optimistisk med tanke på barnets/ungdommens fremtid?

10. Vurderer du at barnet/ungdommen trives på skolen?

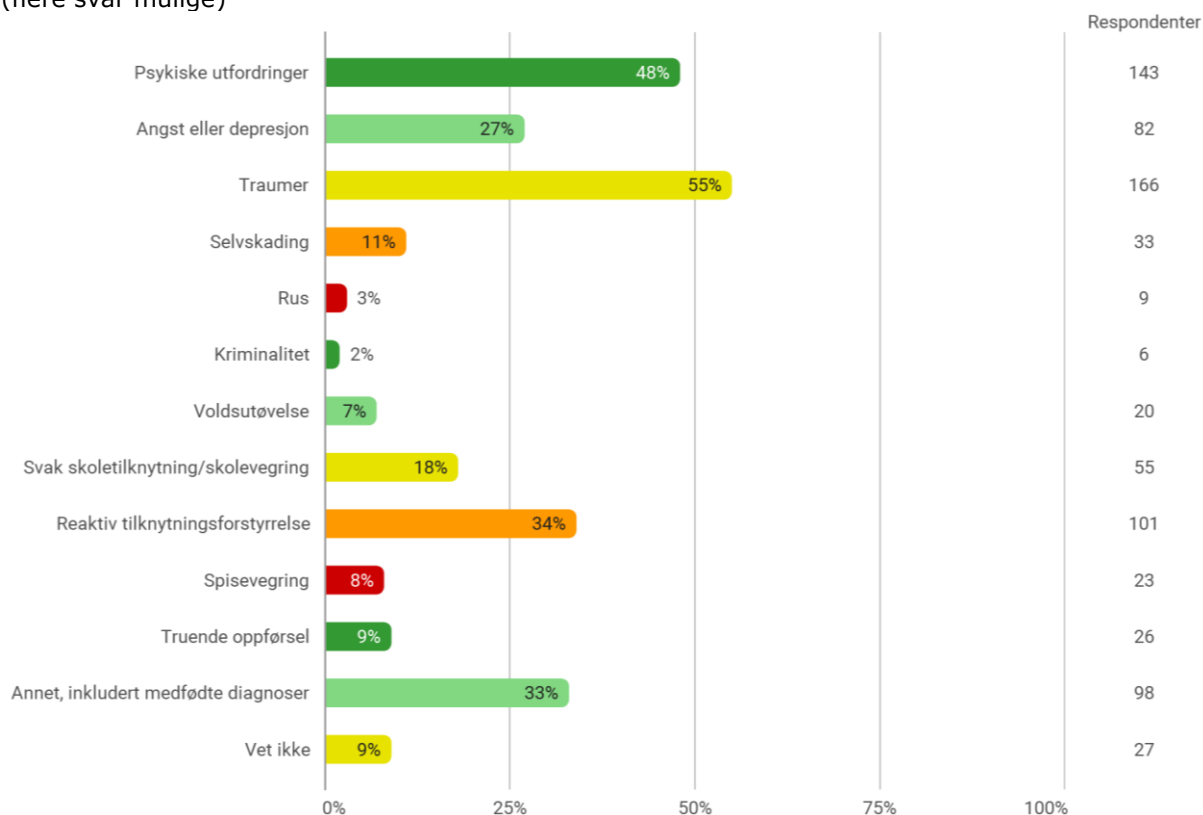

11. Vurderer du at barnet/ungdommen har faglig utbytte av skole-/Utdanningstilbudet?

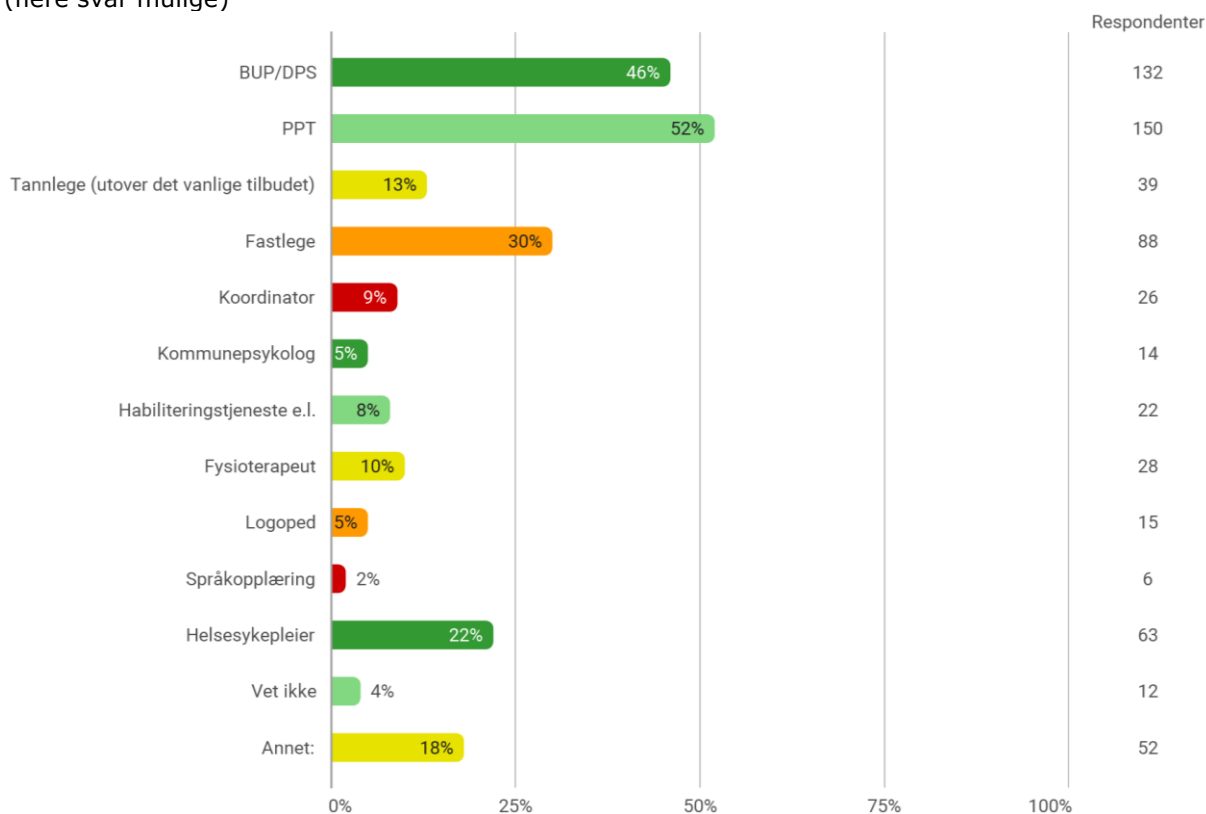

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

12. Hvilke smerteuttrykk og/eller helseutfordringer har barnet/ungdommen slik du er kjent med?
(flere svar mulige)

13. Hvilke instanser mottar barnet/ungdommen hjelp fra?
(flere svar mulige)

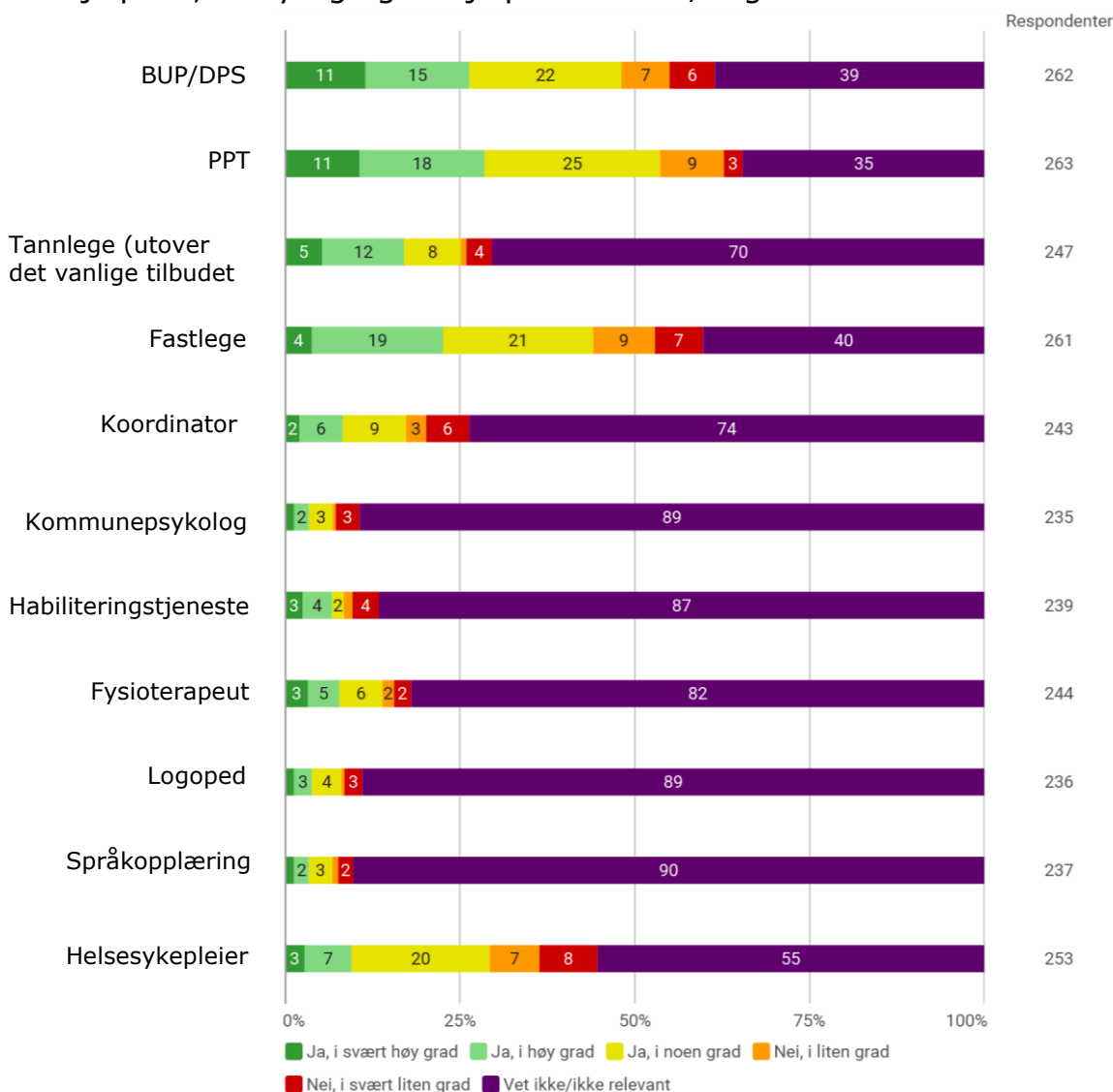
Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

Annet:

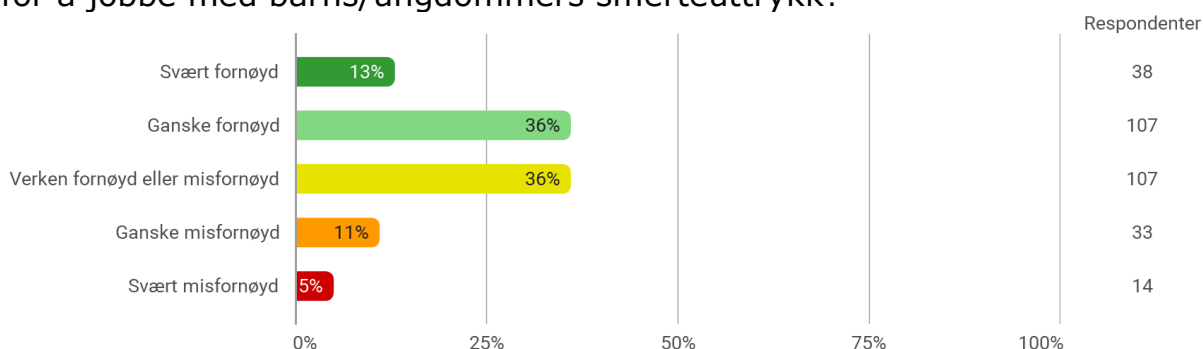
Spes.ped-timer på skolen	Den lokale skulen er også einestående	Allergiklinikk, Hudlege og sykehus	Miljøterapeut på skolen
Ingenting utover ordinær oppfølging fra barneverntjeneste	Veiledning til oss foreldre fra Bufetat som kommer barnet til gode	Vestfold sentralsykehus, rikshospitalet	Har team m barnelege, logoped, ernæringsfysiolog, psykolog
Miljøterapeut på skule (og no henvist til bup)	Kontaktlærer og oss hjemme	Ingen oppfølging fra hjelpeinstanser	han får det som trengs hjemme
Ingen	Voksen bup	Mottar ikke noe hjelp	Ingen søknad ble avvist
Ikke noe utover det vanlige.	Ikke noe behandling nå	Støttekontakt	Sjukehus
Audiograf	Ingen	Hørselsentralen	Ingen nå
Ingen	Klinisk rådgiver	Inten p.t	Ingen nå.
Barneavd. v/ sjukehus	Div avd på sykehusene	Støttekontakt	Ingen
Veileder bvtj	Ingenting	Sykehuset	Privat familierapeut
Kun barnevernet nå	Ingen	Lavterskelteam	Helsesøster på skolen
Ingen	RK-MR	Ingen	Sykehuset for overvekt
Assistent på skolen	PPT	Ortoped	Ikke får hjelp enda
Klinisk sosionom	Familivernkontoret	Ingen	

14. Slik du vurderer det, hvilke av hjelpeinstansene som barnet/ungdommen får hjelp fra, er nyttig og til hjelp for barnet/ungdommen?

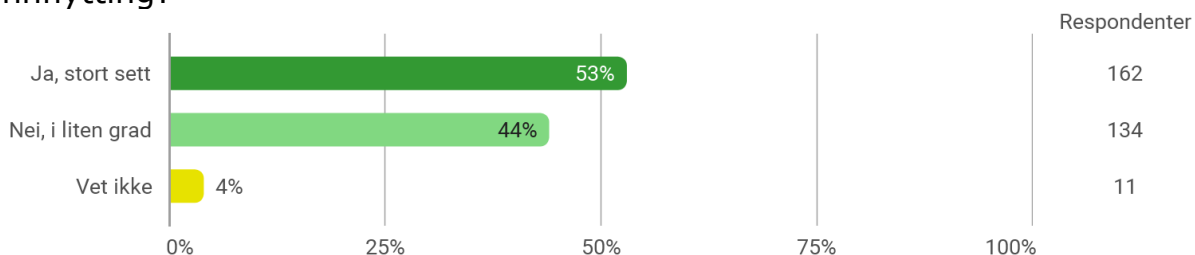

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

15. Hvor fornøyd er du/dere med den generelle opplæringen du/dere har fått for å jobbe med barns/ungdommers smerteuttrykk?

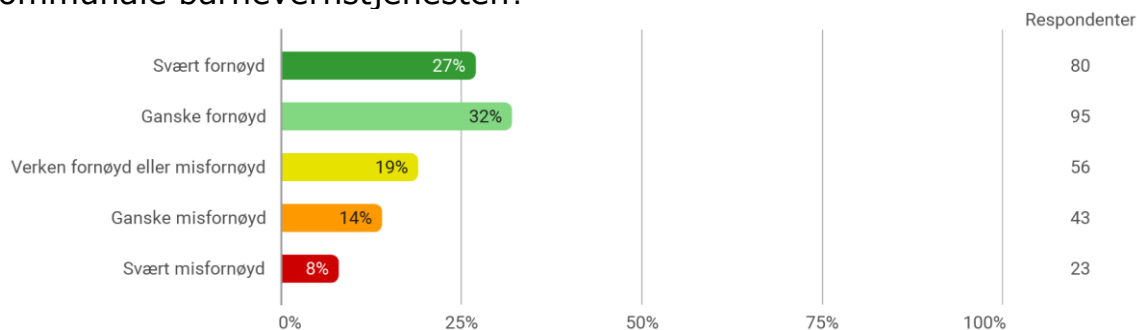
16. Med utgangspunkt i barnet/ungdommen som bor hos deg/dere i dag, opplever du at det ble gitt tilstrekkelig informasjon om barnet/ungdommen før innflytting?

16. a) Du svarte Nei, i liten grad på spørsmål om du opplever at det ble gitt tilstrekkelig informasjon om barnet/ungdommen før innflytting.

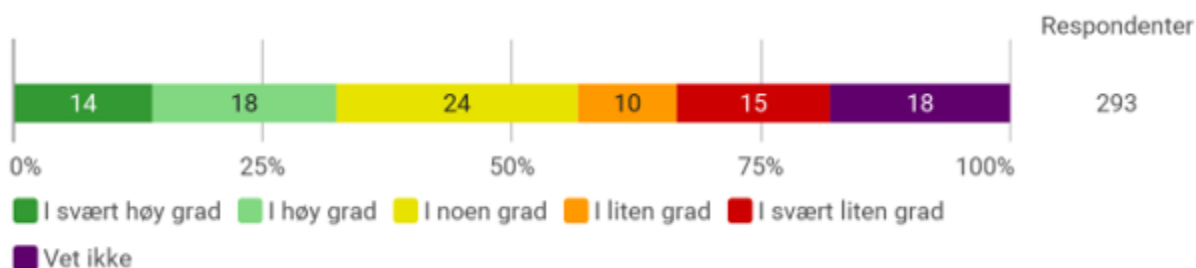
Hva manglet? – se vedlegg 1

17. Hvor fornøyd er du/dere med den oppfølgingen barnet/ungdommen får fra den kommunale barnevernstjenesten?

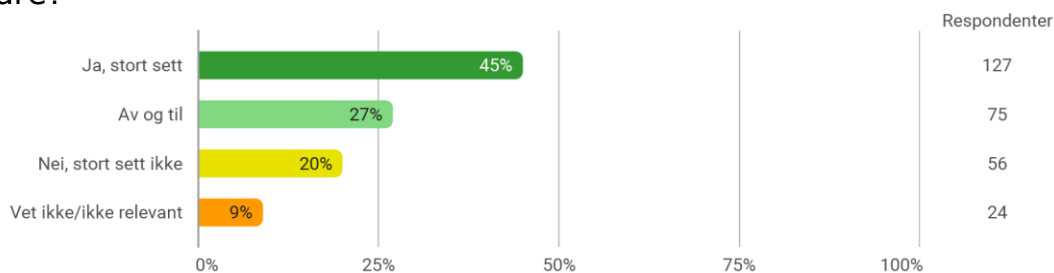
Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

18. Med utgangspunkt i barnet/ungdommen som bor hos deg/dere i dag, hvor nyttig er oppfølgingen du/dere får fra Bufetat?

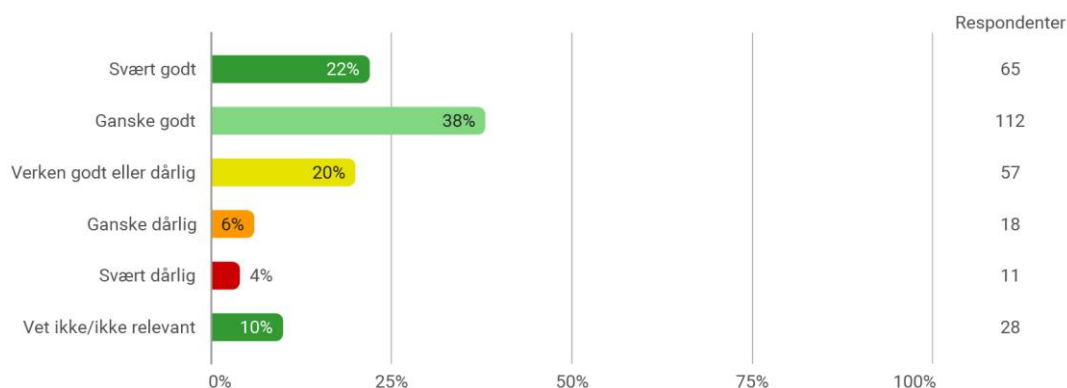

19. Hva slags veiledning eller oppfølging savner du/dere?
– se vedlegg 2

20. Etter din/deres vurdering, ønsker barnet/ungdommens å ha samvær med biologisk foreldre?

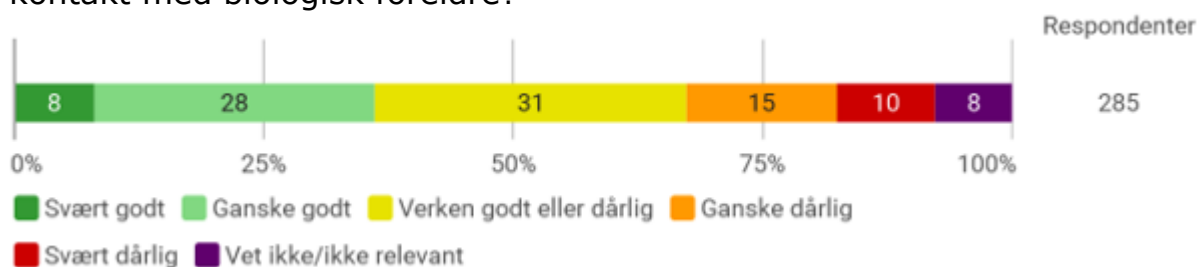
21. I hvilken grad har du/dere et godt samarbeid med barnet/ungdommens familie?

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

22. Hva er det som fungerer godt/mindre godt i samarbeidet med barnets/ungdommens familie?
– se vedlegg 3

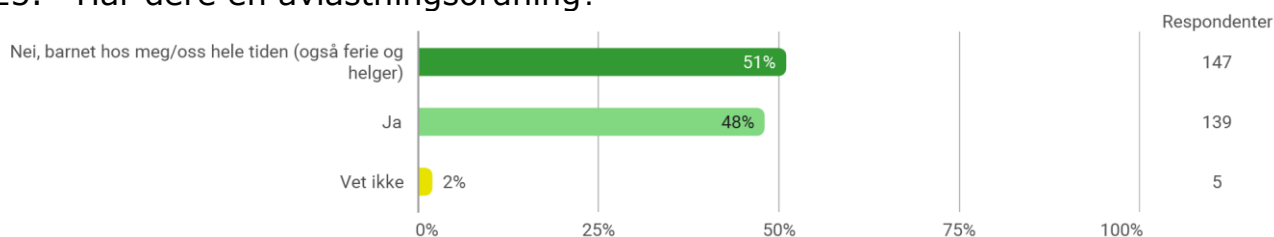
23. Etter din/deres vurdering, har barnet/ungdommen godt utbytte av kontakt med biologisk foreldre?

24. Etter din/deres vurdering, har barnet/ungdommen godt utbytte av kontakt med biologisk søsken/øvrige familie?

25. Har dere en avlastningsordning?

25. a) Du svarte Ja på spørsmålet om dere har en avlastningsordning. Hvor ofte bor ungdommen andre steder?

Er kun besøk 4-5 time i uka	6 timer ressursperson per mnd.
2 dager i mnd	Noen helger i året etter behov
1 helg i mnd	1 helg i mnd
1 helg i mnd	To helger pr måned
2 netter i mnd. Men vi er lovet 4 netter i mnd.	2-3 helger i året
Sjelden	4 døgn pr mnd
Ca 1 helg pr mnd	hver fjerde helg, + en dag i uken
En helg pr måned	Har en helg i måneden hvor hun er hos tante (biologisk)

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

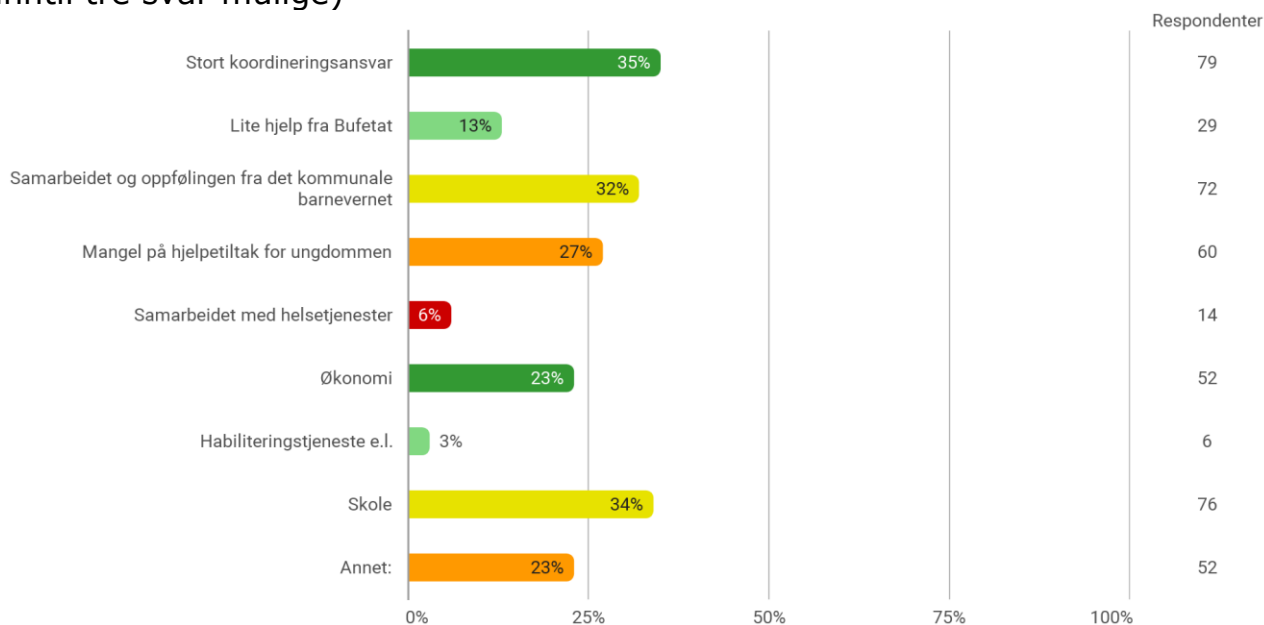
1 helg pr mnd , 1 dag pr mnd	6 helger i året
Varier utifra om jeg skal noe eller ikke via jobben.	Hver 6 helg
1 bor alltid hos oss. Nr 2 er på avlastningsinstitusjon 1 helg pr mnd og 2 ferieuke	For tiden annen hver helg. Da jeg er i behandling for sykdom. Ellers har det vært en helg i mndn.
Hver 4 helg	Skjelden! Har barnevakt hjemme av og til!
1 helg hver måned	En helg i måneden
Hver sjette helg, men nettopp startet	Hver 3 helg.
En helg pr mnd	5 døgn i mnd
Barnet bor borte ei helg l mnd.	En helg pr mnd
En helg pr. måned.	En helg i måneden + 5 ukers ferie
Tredje hver helg på ungdomstiltak og fjerde hver helg hos hennes tante(min søster)	Avlastningen kommer i gang nå, og skal være en helg i måneden.
En helg i måneden	4 døgn i mnd.
Ca 2 dager hver 3 måned.	Hver 3.helg
Ei helg i mnd	En helg i måneden og en uke i sommerferie.
En helg i måneden	1 gang i måneden
Hver 4 helg	Er på avlastning ei helg pr mnd.
3 dje kvar helg (52 døgn pr. år)	1 gang i mnd
En helg pr mnd	Har hatt avlastning fram til fylte 18 år, 6-8 døgn/måned
skal ha en helg i mnd på papiret,men...	Hos mor annen hver uke. Hos far ved samvær
Ca 2 døgn i måneden	1 helg hver måned
1 helg ca hver 6-7 uke	1 helg pr mnd
Hver 4. helg	Hver 6. uke
Hver 5./6.helg	1 helg i mnd
En helg i mnd og litt lenger i sommerferien	En dag i uken og hver tredje helg.
1 helg i måneden, unntatt sommer ferien	1 helg i mnd.
Hos sin stesøster	hver onsdag
12 helger i året	Kvar 4. helg
En natt i mnd	1 helg i måneden
6-8 avlastings- helger og 1 ukers avlasting i året	Hver 12 uke
En helg pr. mnd.	Sjelden
En helg i mnd ca. Utenom sommer og desember mnd.	1 dg uka + 1 helg pr mmnd
1 helg i mnd nå økes til 2 helger i mnd om litt	hver 4 helg og 1 uke i sommerferien.
Vedtak på 1 helg i måneden og 1 uke i sommerferien. Realiteten er at det er avlastning langt sjeldnere, men det er i enighet med fosterhjem og pga barnets utfordringer.	Ungdommen er hjemme hos sine biologiske foreldre 2 helger i mnd
1 gang i mnd.	En helg i måneden
En helg i mnd	Vi reiser bort ei helg i mnd, da flytter avlaster inn hos oss
Hver 4.helg (ikke ungdom, men et barn på 11år)	Svært lite
Avtale om en helg pr. mnd + sju døgn i året.	1 helg i mnd
Ei helg i månaden; fredag til søndag	15 dager i året
En helg i måneden samt ca 3 uker tilsammen i året	En gang i måneden
Tre timer i uka...	Ca 4 ganger i året
1 helg i månede med morfar og av og til 1 helg i avlastningsheim	Hver fjerde helg
Hver 3. helg	1 gang i måneden

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

1 helg i mnd	5 døgn i måneden
En gang i måneden	1 helg pr. mnd og 2 torsdager pr. mnd.
ca 1 helg i mnd	en helg i mnd.
1 gang PR mnd	3 ganger i året. helg
En helg i måneden	1 døgn per mnd
En helg i mnd	6 overnattinger pr. mnd
Ungdommen har avlastning g i hjemmet og vi reiser bort og det har vært 1 gang hver 2. mnd pluss samvær 1 helg hver mnd i utgangspunktet - i perioder ikke samvær.	Kvar tredje helg
0	Hver 4 helg
En helg i måneden	en helg i mnd til sin tante
Hver 6 helg	3 vær helg
Aldri	Kver 5.helg
To døgn i mnd	fikk i år utvidet fra 30 til 44 døgn i året
48 timer i mnd + 1 ferieuke per sommer	2 helger for yngste bror
Ca 2-4 døgn i løpet av året	Hver 5./6.helg
Samvær med bio familie (overnatting)	En helg i måneden, og hver onsdag.
En helg i måneden	Annehver helg
Barnet: 6 helger i året	Ca 1 helg i måneden
1 helg/ 4 uke	Hver 3 helg
BPA i hjemmet 2 helger i mnd	Anhver helg
En gang i måneden.	4-6 ganger i året

26. Hva er de tre største utfordringene for dere som spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem? (inntil tre svar mulige)

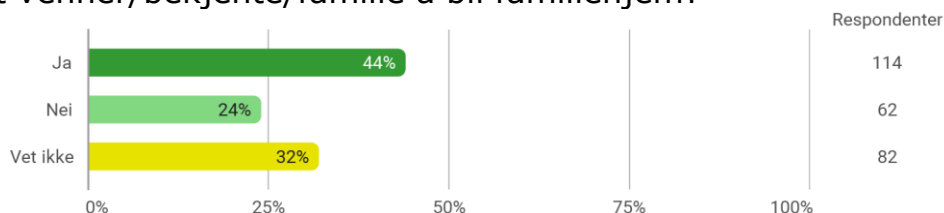
Annet - se vedlegg 4

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem - Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

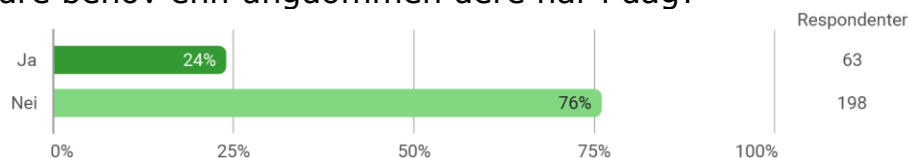
27. Hva opplever du/dere som er det mest givende med å være spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem?

– se vedlegg 5

28. Ville du anbefalt venner/bekjente/familie å bli familiehjem?

29. Opplever du/dere at du/dere hadde hatt kapasitet om å ta imot en ungdom med større/andre behov enn ungdommen dere har i dag?

29. a) Du svarte Nei på spørsmålet om du/dere opplever du/dere å ha kapasitet om å ta imot en ungdom med større/andre behov enn ungdommen dere har i dag.

Hvorfor ikke og hva skal til for at du/dere kunne svart ja? – se vedlegg 6

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

Vedlegg 1

Du svarte Nei, i liten grad på spørsmål om du opplever at det ble gitt tilstrekkelig informasjon om barnet/ungdommen før innflytting. Hva manglet?

- Det meste
- Barnet skulle bo på sperret adr. BV kunne si svært lite ang dette, hvorfor, ikke laget beredskap plan hvis foreldre dukket opp, osv.
- Fikk svært lite informasjon om hva barnet hadde opplevd og hva det kunne utgjøre for videre utvikling. En person sa at barnet er så søt og sjarmerende og en annen person sa at det er et veldig skadet barn..
- Mer utfyllende informasjon om problematikk
- Det var lite informasjon om hva barnet hadde opplevd. Barnet ble flyttet pga skader søsken hadde, og det var taushetsbelagt for oss.
- Det ble ikke gitt så mye informasjon. Vi føler det ble holdt tilbake mye relevant informasjon. Vi fikk mest informasjon av beredskapshjemmet.
- All informasjon av betydning som gjorde at vi kunne møtt barna bedre
- Lite info om barnet å det den tar vært utsatt for
- Lite informasjon om opphav og deres diagnoser.
- Ant rettsaker, opplysninger om barnets psykiske helse
- Diagnosene Reaktiv tilkn.forst var ikke satt
- Føler det er ting som ikke er nevnt, eller det kan være de ikke vet om.
- Stort sett alt
- Historikk slik at vi kan forstå kontekst
- nettverkskart på biologisk familie
- Generell info fra fortid!
- Det meste. Barnevernet hadde ikke nok kompetanse til å forstå barnet og dets behov. De hadde heller ikke tilstrekkelig kunnskap om hvilke konsekvenser et svangerskap og første leveår kan gi. Vi hadde en ekstremt bratt læringskurve første par årene, heldigvis har BUP fulgt oss fra start av. Samtidig er det jo et poeng at om de hadde visst og fortalt oss hvordan det kunne bli, så ville vi nok ikke forstått omfanget, og derfor sagt ja uansett. Det er også sånn at vi har aldri vurdert å gi oss, selv om vi i perioder har vært svært slitne.
- Det ble ikke forklart hvor alvorlige traumene var.
- Barnet var lite, vanskelig å utrede så tidlig.
- Hva som er opplevd de første årene før overflytting
- Bakgrunnsinformasjon som hadde vært betydelig og visst om i møte med hen
- Informasjon om barnets oppvekst og hva han hadde opplevd. Alt om det.
- Vi fikk lite info og måtte prøve og feile litt selv
- Vi fikk i hen informasjon om utfordringene vi kunne møte
- Historie og familiebakgrunn samt realistiske utfordringer
- Kort varsel fra forespørsel til plassering. Ikke utredet mtp medfødte diagnoser.
- barnet er kjødelig barnebarn, kom fra annet land. Vi viste svært lite om barnet utenom at barnet var svært urolig og hadde fått en diagnose. Vi tok barnet hit fordi mor ikke hadde god psyke til å takle å stå i det daglige.
- Mere historikk, som hjelper oss til å forstå barnet bedre. Jeg er usikker på om denne informasjonen finnes, eller om den ble holdt tilbake.
- Overhodet ikke informert fra barnevernet
- Meget dårlig oppfølging fra barneverntjenesten
- Alt! Jeg mottok et barn med psykisk utviklingshemming, uten at det på noen måte ble informert om det.
- Generell informasjon om barnet «tilstand», sosialt, lærevansker, oppvekstvilkår og utfordringer
- Myglende informasjon om for historie. Ikke utredet på BUP, barnevernet burde ha forstått at det var en diagnose og henvist til BUP før plassering.
- Ble ikke gitt noe info før innflytting
- Måtte finne ut mye selv om hva som var utfordringen de første månedene. Fikk noe kursing og generell veiledning etter innflytting hos oss. Fikk etter ca 5-6 mnd vite at barnet hadde reaktiv tilknytningsforstyrrelse. Det hadde vi da nesten antydning at sjøl var diagnosen.
- Det vi fikk av informasjon stemte ikke, tvert imot. Samtidig tenker jeg at man ikke bør ha så mye informasjon før innflytting (små trekk og sef viktige ting), men de tingene kan komme etter at barnet har bodd i hjemmet en liten tid. Jeg føler at jeg lærte barnet å kjenne på en annen måte når jeg ikke visste så mye på forhånd.
- Visste ikke kjønn før plassering, visste heller ikke diagnoser på søsken.
- Hvor utagerende ungdom var. Kulturforskjeller. Hvor lite man kan samarbeide m biologisk foreldre og familie ifølge bvtj. Dårlig info om biologisk familie. Firkantet barnevern. Ungdom feilinformert om samvær m foreldre.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- En del var ikke kjent og har kommet frem etter at barnet har blitt tryggere her hos oss og en har lært mer om h*en og søskenflokkens historie, traumer og smerteuttrykk.
Dette kunne en på tidspunkt for plassering ikke vite noe om.
- BV ga feil info/holdt igjen. Barna våre hadde graverende omsorgssvikt. De trengte absolutt alt, meget krevende. Hadde nok ikke sagt ja til dette oppdraget om vi viste omfanget. Hadde en god tone/tilitt med BV. Men den er nok blitt dårlig gjennom årene.
- Barnet var ikke utredet hos barnespesialist.
Sår over hele kroppen pga atopisk eksem
Barnet var multiallergisk, måtte rett over på spesialkost.
Hadde astma. Osv
En jobb 24/7 for å følge gutten opp helsemessig.
- Etter 9 mnd i samme beredskapshjem visste BV lite,
vi fikk inntrykk at dette var så lett at jeg kunne gå tilbake til jobb etter 1 år. Slik var det ikke....
- Barnet var ikke utredet og hadde dermed ingen diagnose før plassering.
- Fikk vite en diagnose og at han var overvektig, ellers lite informasjon. Barnevernstjenesten visste nok mye mer, har litt følelsen av at de var redd for å skremme oss. Da vi gikk over til å bli statlig familiehjem for han hadde han bodd hos oss i tre år. Hadde nok vært bedre å vite mer i forkant av plasseringen. Her ble det ikke brudd, men det er en fare når det gis så lite informasjon før plassering.
- Mer åpen- og ærlighet tilknyttet barnets vansker. Mye ble dysset ned, et strev å få ut all informasjon
- Det meste
- Det var ingen som visste hvor mye tilbakeføring til foreldre (som spedbarn) hadde kostet han.
- Vi kunne ha hatt mer informasjon om biologiske familie og om barnet selv.
- Det BV fortalte var en glandbildehistorie
- Det meste- men vi begynte som beredskapshjem. Klarte ikke å sende søsknene videre.
- De hadde ikke rett informasjonen om utfordringene til barnet
- Det var en del startvansker, men ikke større enn vi taklet det
- Fakta om barnets historie
- Følte informasjonen var vag.. sikkert for å beskytte bio.foreldre.. men for å forstå og kjenne på kroppen hvordan barnet har hatt det og hvordan barnet reagerer/smerteuttrykk er så må det være mer samtale rundt det og burde fått tildelt veileder før barnet flyttet inn..
- Information var feil. Den sa at det var et velfungerende barn.
- Så og si alt, har verken fått informasjon før eller under. Ble kun fortalt kort om episoden som førte til at barnevernet hentet han ut fra hjemmet.
- Vi valgte å ikke vite så mye
- Barnet skulle aldri vært flyttet fra beredskapshjemmet, som egentlig var klare for å overta barnet i langvarig plassering. 7 mnd i beredskapshjem er altfor lenge når barnet var 3 mnd ved omsorgsovertakelse fra biologiske foreldre. Flyttingen fra beredskapshjem er den flyttingen som har voldt mest skade hos barnet
- Barnet var 1 1/2 år og BV viste ikke på det tidspunktet om utfordringer. Diagnosene har kommet etter hvert.
- Lite info ang. hvor store de faglige utfordringer barnet faktisk har på skolen og utfordringene med selvregulering (søvn, mat)
- Barnet ble framsnakket i høy grad før hen flyttet inn og vi var lite forberedt på alle smerteuttrykkene som ville komme
- Barnet har cp grad 5, epilepsi, respirasjonssvikt ++. Mange traumer, men traumene vi fikk beskjed om er ikke riktige og dette burde bvtj gitt oss beskjed om så fort de fikk vite det. Vi måtte finne det ut selv. Barnet har traumer, men helt andre som burde vært behandlet før
- Mer informasjon om hvordan hun hadde hatt det i biologisk hjem. Barnevernets taushetsplikt overfor biologisk mor satte begrensinger på dette for oss. Jeg mener vi skulle hatt fullt innsyn i alle dokumentene til barnet for å best kunne tatt imot henne.
- Opplysninger om hva barnet faktisk har opplevd.
- Informasjon om barnets bakgrunn og mors problematikker. En del feilinformasjon om barnets interesser og evner fikk vi også.
- Ingen er den du blir forespeilet. Fordi vi er forskjellige som mennesker og relasjoner formes oss ut ifra det. Når det er sagt, så hadde bvtj lite informasjon da det forrige hjemmet ikke klarte å uttrykke seg hensiktsmessig mht barnet. Vi har fått informasjon om alt de vet og visste.
- Barnevernet visste selv for lite om barnet.
- Info om familie/kultur/opplevelser ol.
- Barnets helse, bakgrunn, opplevelser, familie relasjoner.
- Pga ikke innsyn fra BV sin side men jeg som mormor/fostermor til barnet så mye men ble ikke hørt
- Kunne rett og slett tenkt meg mer informasjon, men skjønner at det er vanskelig å gi mer informasjon da det er litt usikkert hva som har skjedd og ikke. Fornøyd med samarbeid med BV da, og fornøyd med veiledning som jeg har fått.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Bufetat og Bvtj kjenner ofte ikke til barna/ungdommene de plasserer eller «underkommuniserer» viktige faktorer
- Null informasjon om bakgrunnen
- ikke troverdig det vi fikk opplyst.
- Informasjon de har som de tror vi har
- Vi visste nesten ingenting om barnet
- Manglet innsikt og oversikt over hva ungdommen hadde gjennomgått. BVN la opp til at jenta selv skulle dele når hun var klar, noe som medførte stykkevis og uoversiktlig delt informasjon. Hun ble aldri klar for å dele alt, da hun hadde høy grad av fortrenning. Alle øvrige instanser, inkludert jenta, antok vi som fosterforeldre hadde informasjonen allerede. Fremgangsmåten var fra BVN side ment godt mtp at jenta skulle «eie sin historie», men ble feil. Vi som hennes nærmeste behøvde denne informasjonen for å være i forkant og ivareta henne på best mulig måte (forstå triggere etc). Samt ble belastende for oss å stadig få ny informasjon fra advokater etc. lagt fram på en brå måte da de trodde vi kjente til informasjonen allerede (eks beskrivelser om mishandling, vi var gjennom to runder straffesaker hvor politiet tok ut tiltale mot biologiske foreldre). Dette var kjempevond informasjon for oss å få når vi hadde blitt veldig glad i jenta. Skulle gjerne fått alt fremlagt på en varsom måte innledningsvis. Begynte etterhvert å «manne meg opp» og kjente på uro i forkant av møter med instanser for jeg lærte at jeg burde forberede meg på at stadig mer vond informasjon ble delt, gjerne med jenta til stede, slik at jeg måtte sitte med pokeransikt og virke uberørt og fokusere på å ivareta jenta i møtene. Hadde vært tryggere for meg og lettere å stå i rollen om jeg hadde kjent til informasjonen i forkant. Nå tenker at jeg vil kreve full innsikt i informasjonen BVN har om jeg takker ja til ny plassering.
- Informasjon om barnets utfordringer.
- Info om hvordan det er å få fortidligfødt barn. Barnets behov. Typiske utviklings faser og vanlig problematikk.
- Omfanget av hvor skadet og traumatisert han er.
- De kunne informert mer om bakgrunnen til mor så hadde man forstått mye lettere hva de har vært igjennom.
- Stort sett alt..... veldig vanskelig å forstå barnet når man ikke vet hva det har vært i gjennom.
- Vi fikk lite informasjon om ungdommen
- Relevant informasjon. Det vi hadde fått fortalt stemte dårlig med det vi selv observerte, etter at hun kom.
- Om hans tidligere forhold til tidligere fosterforeldre, hans bakgrunn og hans traumer
- Informasjon om bakgrunn som barnevernet hadde og informasjon om atferd på skolen.
- Fikk lite/ingen info om livet til barnet før innflytting. Har fått noe info underveis, det meste har vi fått fra bio familie.
- Det meste.
Info om hva de har opplevd, livshistorie, foreldres helsetilstand og barnas diagnoser ble ikke fortalt, navn på søsken
- Traumer, størrelsen på utfordringer og hvor alvorlig omsorgssvikt var.
- Barnet var ikke kartlagt, og fikk derfor ingen. Fikk ikke informasjon om barnets smertetrykk. Vanskelig å forutse psykiske lidelser, depresjon, angst og skolevegning, men når barnet flyttes for gang nr 2 så bør det ligge automatikk i at barna må få obligatoriske samtaler med psykologer som kan fosterhjemsbarn og traumer.
- Ingen informasjon om skoleproblema eller andre problemer
- Det ble ikke gitt info om mor, sinne og utøvelse av vold mot barnet
- Tilstrekkelig informasjon fra Barnevern mtp barnets historikk og bakgrunn, samt korrekt utredning fra BUP (utredning/diagnose som forelå har de nå gått tilbake på).
- Det ble tilbakeholdt viktig informasjon om barnet, som var relevant for oss og hjemmeboende biologiske barn å vite.
Informasjonen ble av Bvtj, sagt at vi måtte finne ut av selv, ved å bli kjent med barnet.
Informasjon om barnet var veldig pyntet på.
- Vi fikk høre at hun var innenfor normalområdet på alle områder. Men vi oppdaget fort at hun hadde tilknytningsforstyrrelse og generelle lærevansker og sosiale vansker.
- Fikk veldig lite informasjon om barnet før innflytting. Noe feilinformasjon også, men det er sannsynlig at barneverntjenesten heller ikke hadde oversikt. Det gikk veldig fort.
- Lite informasjon
- Informasjon manglet.
- Utredning av barnet og informasjon om noe mer enn overfladisk observasjon av oppførsel og tilstand. Utredning hos Bup, ppt og språkopplæring må vi selv stå for nå, og det skulle vært gjort for mange år siden.
- Korrekt info om barnet.
Fikk etter 6 mnd. Den manglende informasjonen
- Naiviteten fra BV om barnets fungering. Vi har jobbet mye og fått på plass masse, men uten BV!

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Mulig informasjon hjalp da. Men senere ønsket vi mer siden oppførsel endret seg. Det har blitt mer og mer utfordrende med årene
- Utredningen til ungene. Faktiske vanskene ble ikke klar kommunisert.
- Ingen kan vite alt, dessverre. Viktig å vite litt mer om foreldrene, barnets redsler. Men barnet viser sine rette sider først når det er trygt, så dette er ikke lett
- diagnose var ikke satt og vi viste for lite om den type traumer de hadde.
- Ingen kartlegging eller utredning av helsen var gjort. Vi måtte ta initiativ til alt. Møtte feks stor motstand fra PPT, selv etter utredning hos Bup.
- helseinformasjonen var ikke komplett.
- Det aller meste. Barnevernet skjulte seg bak taushetsplikten og gav alt for få detaljer.
- Stort sett alt
- info rundt barnet og forhistorie var mangelfullt
- Vi fikk ingen informasjon som samsvarte med barnet vi fikk
- Omfanget av oppfølging ift det man kan forvente ift alder. Fremstilt som godt fungerende. Diagnose ble informert om men det ble ikke formidlet hvor stor påvirkning i hverdagen og hvor store utfordringer barnet faktisk hadde. Glattet over
- Info om utfordringer og diagnoser, og hvordan forholde seg til dette. Skulle ønske kurs om dette før plassering, i hvert fall grundig opplæring.
- Informasjon om at han var født med rusrelaterte skader, vi måtte finne ut dette selv
- Vi fikk vite en del, men mye fant vi ut ved å snakke med biologisk familie. Slik som var det angst i familien, psykiske lidelser. Hva hadde skjedd før barnet kom til oss. Var detektiver. Heldigvis var biologiske familie på lag med oss for å hjelpe barnet.
- BVT mente barnet var helt normalt- etter å ha hatt flere hjem de siste to årene før h*n kom hit
- Informasjon fra skole, tiltak og observasjoner. Fra dommen. Spesifikke utfordringer. Fra bup, innsyn i diagnose og beskrivelse av barnet. Barnets historikk. Vi gikk lita altfor lite, mye vagt. Barnevernet gjentok samme setning om og om igjen uten å utdype
- Spurte om barnet hadde ekstraressurser på skolen (for å vite litt om hvor krevende barnet er/kan være) Ble fortalt at barnet ikke hadde ekstraressurs på skolen. Hvilket var blank løgn. Fikk ikke opplyst noe uten at vi spurte direkte. Har fortsatt store utfordringer i å kommunisere med bvtj. Dette er det 4. barnet vi har fra 4 ulike barnevern. Vi er oppgitt over at det fortsatt er dårlig kommunikasjon mellom oss og bvtj
- Kunne ha tenkt meg at det hadde vært en ansvarsgruppe rundt barnet hvor informasjon kunne vært gitt.
- Det var ikke informert om hvilke utfordringer barnet hadde, og hvilke utsikter det var fremover. Det ble ikke gitt informasjon om våre hvordan samarbeidet med BV skulle være. Vi har måtte finne ut av dette selv. Mye kunne vært annerledes til det bedre om vi hadde fått denne informasjonen på forhånd.
Dette er bare en liten del av manglene.
- Informasjon om ALT.
- Oppdraget var mye mer krevende enn det som ble lagt frem
- Det flyttet inn en gutt BV ikke hadde m seg tilstrekkelig info fra beredskapshjem! Han skulle være beskjeden, stille,! Han var helt i andre enda med mye traumer, triggere på dyr, på meg og mye uro og utagerende oppførsel! Så der fikk vi et kjempeproblem- som vi selv syns vi kan klappe oss på skulderen og si- dette greier vi. God hjelp fra veileder og BV
- Var ikke utredet verken fysisk eller psykisk. Kom kun med en henvisning til astmalege. Altfor lite info om bakgrunn.
Men skal sies at vi kun hadde 5 dager fra forespørsel til innflytting.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

Vedlegg 2

Hva slags veiledning eller oppfølging savner du/dere?

- Jevnlig oppfølging på generell basis. Oppfølging av biologiske barn. Oppfølging av ekteskap
- Korona satte stopper for kursing etc. Men kunne godt fått mer informasjon online.
- Har ingen veiledning og minimal oppfølging
- Nå har vi fått egen veileder, som også snakker mye med barnet. Tidligere fikk vi veiledning i grupper, og det ga oss ikke mye
- Savner et skikkelig samarbeid, å bli hørt før avgjørelser tas. Savner å møte forståelse, og ikke bare at de jatter med og ikke gjør noe.
- Ingen
- Savner å bli hørt av barnevernet. Den barneverntjenesten vi tilhører har blitt dårligere med sykmeldte ansatte og mangelfull informasjon.
- Ingenting
- Mere info om ting
- Svært dårlig dialog fra starten. Ledelsen (leder) svært vanskelig og lite løsningsorientert. Veldig vanskelig med saksbehandler bytte og kjører sitt løp etter boka. Veldig lite interessert å høre hva vi fosterhjem forteller som er best for barnet.
- Cos-p.
- Det har gått tregt med veiledning, tok selv kontakt med psykiatrisk sykepleier i kommunen for å få besøk av henne både for fosterbarn og meg selv
- Ekstern veiledning på tilknytningsforstyrrelse. Veiledning av barnet- om det å forholde seg til nær familie
- Har ikke hørt fra de siden tildeling. Har vært på noen kurs de har arrangert.
- At bufetat har mer de skulle sagt inn mot barnevernet.

Har en som bor på ettervern samtidig som jeg har mindreårige fosterbarn i huset. Eldstemann forteller barnevernet at han har rusa seg etter at vi bad de om hjelp pga psykiske problemer og spise forstyrrelser. Barnevernet føler seg bunden av taushetsplikt, men hva med opplysningsplikt for å ivareta de ti mindreårige ungene? Barnevernet burde hatt i ettervern kontrakten at når det er fare for liv og helse samt rus så må de snakke med fosterforeldrene slik at en kommer seg ut av det. For det føles som et rimelig stort tillitsbrudd når en forteller alt til bvt sitter på slik info. Ellers mener jeg bufetat burde hatt mer de skulle sagt inn mot bvp. Vært en nøytral part som kunne sett ting utenfra.

Sist fosterhjems kurs burde vært for fosterforeldre med biologiske og fosterbarn. Det var slik før da jeg var ung og barn var barn og vi biologiske barn møtte andre barn osv som førte til mye læring som er vel så viktig som kursa de voksne går på. For har barna deg bra og barna får snakke og samhandlet med andre i samme situasjon er et kjempe løft for hele familien.

- Ikke noe
- Bli behandlet som en samarbeidspart til barneverntjenesten!
En stabil saksbehandler vi kan forholde oss over tid, og kanskje få et tillitsforhold til. Slik det har vet til nå har vi ikke kommet i særlige posisjoner til å ha tillit, trygghet, åpenhet, diskusjoner mm.
- Er veldig alene i forhold til bv, rettssystem og problemer med biologisk mor
- Traumeforståelse
- Hvordan man forholder seg til soft varianter av rus
- Vi savner at barnevernet gjør jobben sin. Oppfølgingen har vært mildt sagt mangelfull og periodevis fraværende i løpet av alle disse årene, de har kort sagt brutt loven når det gjelder oppfølging. Den eneste grunnen til at vi ikke har meldt de til statsforvalteren, er at vi ikke har hatt nok overskudd til det. Kreftene våre er nødt til å gå til barna våre. De har blitt meldt av PPT for noen år siden, der resultatet var kraftig kritikk av bv. Dette har ikke endret noe (bort sett fra en 3-4mnd etter mottatt kritikk). I disse dager blir de meldt igjen. Det er fortvilende at de aldri har klart å følge opp og følge med. Vi har hatt et par runder der vi har sagt tydelig fra, de lover endring, men ingenting skjer.
- Veiledning ifh traume, Reaktiv tilknytningsforstyrrelse + utfordringer vi står i.
Har kun Veiledning fra Bv. Ingenting fra Buf
- Veiledning der barnet ikke har noe samvær, og hvordan møte spørsmål. Eller ta opp ting om biologisk familie når man vet lite.
Overgang fra barn til ungdom.
Senvirkninger av rus/alkohol i svangerskapet.
- Veiledning om hvordan hjelpe ungdommen. Noen å snakke med som forstår.
- Relatert opplæring ift barnet, i det hele tatt tilbud om veiledning ift å være fosterhjem.
- Fikk veldig god hjelp da behovet var størst.
- Det å forholde seg til alle de forskjellige etatene. Savner noen som tar ivaretar behovene til fosterforeldre. Det er ofte mye oppfølging for fosterbarnet, men veldig lite for fosterforeldre og

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

hvordan de har det med alt det de må bidra med. Lite fokus på den jobben fosterforeldre gjør, lite anerkjennelse og en utrolig dårlig deal økonomisk sett.

- Får det vi trenger
- Ingen ting
- Tettere oppfølging av ungdommen, da nettverket er problematisk å holde følge med på
- Føler at jeg har måtte kjempe og argumentere for alt fra utredninger, avlastning og økonomiske spørsmål.
- savnet hjelp til å forstå barnet da barnet kom hit.
- Ingen
- Vet ikke
- Hjelp til overgang til det voksne liv. Få som vet hvilke rettigheter og muligheter barnet har når det lider av angst og ikke kommer seg på skole eller i jobb.
- Ingen pr dags dato.
- Vi savner mest veiledning til skolen. Slik at vi bedre kan ha en felles forståelse av barnet
- Forståelse for utfordringene til barnet, han blir omtalt av barnevernet slik...såne som han
- At de faktisk kjenner og ønsker å bli kjent med barnet. Prøve å forstå barnets uttrykk sammen med oss og barnet selv.
- Mer en til en veiledning. Og samarbeidsmøter med barnevern og barnehage.
- Alt.
- Ønsker veileder med bedre kompetanse innen d vi trenger veiledning i. Mer respekt og
- Mer veiledning og hjelp til barn med autisme
- Er veldig fornøyd
- Psykolog
- Veiledning rettet mot vårt fosterbarns utfordringer rundt sosiale ferdigheter. Veiledning for og med henne.
- At det hadde skjedd litt raskere.
- Bli hørt av barnevernet
- Reell kursing og forberedelse på et mye tidligere stadium slik at vi ikke måtte finne ut av utfordringene sjøl. Hadde unngått masse styr og ubehag for oss og våre biologiske barn.
- - Man burde hatt tilgang til en psykolog (ihvertfall de første årene) når barnet flytter inn
- - Det burde vært obligatorisk at barn som bor i fosterhjem får hjelp automatisk fra en institusjon
- - Lettere tilgang til kontaktpersonen
- - Burde ikke være vanskelig å få ettervern og at bv-tjenesten ikke tar fra deg lønna (hva forandrer seg fra barnet er 17 til 18 år?)
- Veiledning om adhd som jeg da har tatt tak i selv.
- Weekendsamlinger der man kan ha med ektefelle/ samboer for litt påfyll og omgang med andre familier som driver i samme bransje
- Veiledning av spesialister
- Savner veil. på de problemstillingene vi står i.
Hvordan man kan hjelpe barn med en kombinasjon av reaktiv tilknytningsforstyrrelse, posttraumatiskstress og ADHD.
Regulering av følelser
Overspising skadelig overvekt
Ekstrem lyving og stjeling.
- Lære mer om å svare på spørsmål fra barn om foreldres rusavhengighet
- Ingen
- Etter 7 år er det nå på plass....
- Å treffe andre fosterforeldre.
Mer kurs
- Forstå hva som må forståes ut i fra diagnose og hva som må forståes ut i fra normalutvikling.
- Savner i grunnen ingen ting og føler oss godt ivaretatt på alle plan.
- Opplever at BUP er mest opptatt av medisiner og har lite kunnskap om fosterbarn.
- Støtte når vi signaliserer hva som er best for barnet mtp samvær og ønske fra biologiske foreldre om overnattingsamvær.
- Tilbud om flere kurs, utvidelse av trygg base
- Hvordan få et barn til å spise, som ikke vil spise...
- Hva kan man gjøre når barnet er konstant i en lojalitetskonflikt. Da har barnet det vanskelig og vi fosterforeldre også.
- At bufetat hadde hørt på oss hadde hjulpet.
- Når man ønsker et hjemmebesøk fra BFT fordi det har oppstått en alvorlig situasjon med fosterbarnet og får til svar at saksbehandler allerede har vært på besøk normert antall ganger og ikke kan stille.
- Vi er generelt litt dårlige på å vise hensyn til oss selv. Har ingen form for "avlastning".
- For dårlig til å kreve hjelp- når en ikke krever så blir man ikke prioritert
- Veiledning i gruppe med andre fosterhjem.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Litt oftere
- Overgang til voksenlivet; når du ikke er helt klar ...
- Ikke noe spesielt
- Jevnlig, og det å få tak i bv når jeg trenger det. Og få litt snarlig svar
- Møteplasser for å dele erfaringer med andre fosterforeldre utover ettårsgruppene
- Ingen i dag, men mye før. Bup burde kommet inn før.
- En saksbehandler som har TID, VLJE og MULIGHET til å følge opp barnet/ungdommen.
Mye frustrasjon i å ikke få tak i saksbehandler.
Tydelige retningslinjer fra statens side ifm ettervern.
- Å bli hørt og tatt på alvor som fagperson
- Mere kursing. Ikke så mye teams veiledning
- Altfor mange bytter av saksbehandlere. 6-7 ulike personer på 6 år.
- Har ikke behov for oppfølging. Men oppfølging /tiltak blir stadig pushet på i tilfelle saken skal til Fylkesnemda.
- Har en perfekt veileder.. burde bare hatt veileder og samtaler med veileder rett før barnet flyttet inn..
- Det tok to år før jeg fikk kurs. Barnevernet han tilhører ligger 30 mil unna, men de nektet meg og samarbeide med lokalt barnevern. Jeg ble også nektet å velge egen veileder, og måtte derfor ha telefonsamtaler med en veileder som var saksbehandler. Det er ikke så lett og eventuelt få ventilert når personen du ventilerer til også skal vurdere deg. Jeg ville gjerne ha oppfølging/veiledning fra en ansatt ved BUF her jeg bor, som også hadde sagt ja til oppgaven. Men alle forsøk ble avslått av barnevernet som saken tilhører. Jeg har også ved flere anledninger prøvd å få oppfølging til gutten, men dette ble avslått like blankt. De tillot kun at han pratet med helsesøster ved skolen.
- Får vi noen oppfølging? Jeg vet ikke om at Bufetat er på banen i det hele tatt
- Konflikthåndtering
- Helgekurs muligheter ang
 - traumer skjedd svært tidlig i livet.
 - oppfølging av problemer tilknyttet følelsesregulering
 - klare eksempler/opskrifter på hva som bør gjøres ved forskjellige utfordringer.
- Ingen
- Konkret veiledning med fokus på vårt barn og hans utfordringer og historier.
Det blir for mye generelt.
- Samtalegrupper med veiledning mer enn 1 år
- Oppfølging generelt
- Vi får ikke oppfølging. Det er nok pga det ikke er så mange multifunksjonshemmede barn. Jeg er helsepersonell og har jobbet med alvorlig syke og forkortet liv hos barn og unge i 20 år. Mener allikevel at samtaler og oppfølging trenger vi Vi står i en tøff hverdag hvor alle vet at barnet ikke blir voksent. Det å kunne "tømme" oss er noe vi kunne trengt
- Jeg har omsorgen for to små barn. Savner mer veiledning i forhold til traumer og sensitiv omsorg. Og veiledning i søskenrelasjoner.
- Får god veiledning.
- Hva akkurat dette barnet trenger for å føle seg bra. Men er under utredning nå, så oppfølgingen vil bli bedre tilpasset når vi vet mer om hva som ligger bak adferd som muligens er medfødt.
- Pr i dag ingenting.
- Oppfølging fra habilitet
- Jeg opplever at veiledning og kursing for fosterforeldre ofte er veldig emosjonsbasert. Jeg savner mer faglig innhold som også handler om nevrologi og biologi. Hva skjer med en hjerne som er omsorgssviktet?
- All
- Bedre kontakt med barnet og oss. Mere forutsigbarhet.
- Vi har og har hatt god veiledning i alle år. Veldig fornøyd.
- Ingenting
- Mer kompetanse innenfor tilknytning/Adhd (hva er hva) og autismspekteret.
- om bakgrunn til fosterbarnet
Og at de tar med tak i skolen ol når det mangler oppfølging der.
- Veiledning på selvskading, ikke fått noen form for avlastning/ besøkshjem på disse årene.
- Oppfølging / opplæring videre . Samt avlastning
- Vi savnet ingen ekstra veiledning eller oppfølging fra bufetat, de har vært helt fabelaktige fra dag en.
- Vi har ikke oppfølging fra bufetat men får tilbud om kurs.
Vi har selv påkostet oss kurs i emosjonfokusert ferdighetstrening for foreldre. Det er den beste investeringen Vi noen gang har gjort
- Avlastning er en mangelvare. Vi som ser problemene barnet sliter med blir ikke trodd. Nå etter mange år og 2 selvmordsforsøk fra barnet blir vi henvist, men likevel dårlig fulgt opp fra BV sin side.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- har fått god veiledning, savner kanskje mer om å håndtere krise, for jeg går ofte å venter på en reaksjon og vil føle meg rustet til den kommer.
- Vi har ikke veiledning
- At når vi forteller om utfordringer så blir det tatt på alvor med en gang. Opplever at det kan gå år før det blir tatt tak i.
- Avlastning ,
- Hjelp til å se de ulike tilbud som finnes slik at man ikke behøver" å finne opp kruttet selv".
- Ikke noe spesielt.
- Kurs i traumeforståelse, og samvær som er bedre tilrettelagt
- Ønsker mer veiledning om reaktiv tilknytningsforstyrrelse
- Veldig synd at veiledning av familieterapeut opphørte når jenta fylte 18 år. Fasen med overgang til voksenlivet er kjempekrevenende, om noe burde veiledning økes.
- Samtaler med personer som forstår hva vi står i.
- Sterkere støtte når skole ikke samarbeider.
- Savner mer veiledning i forhold til sensitivitet pga rus i skolesammenheng
- Mer veiledning på traumer, grensesetting og tilknytning.
- At dem er litt mer tilstede. Alt for mye sykefravær i bvtj
- Vi har savnet enkeltveiledning ut over det tilbudet som gis de tre første månedene. Etter å ha bedt om det flere ganger kommer det nå på plass i løpet av desember.
- Jente med stor grad av traumer. Kjempet med BUP som ikke vil ta henne inn. Slitsom kamp.
- Har ikke kontakt med bufetat i det hele tatt. Kunne tenkt meg en kurs.
- Pga covid er kurs avlyst, kommer tilbake i 2022 håper vi.
- Savner at barna blir inkludert i veiledningen og at de får den hjelpen de trenger.
- Det var ingen forståelse for min bekymring når barnet var liten. Mange forskjellige saksbehandlere og lite medmenneskelig forståelse for et skadet barn. Nå i de siste årene 2013 har vi hatt en flott saksbehandler
- Ingen
- Er overlatt til oss selv.
- Alt. Praktisk hjelp, veiledning i konkrete situasjoner, avlastning. Saksbehandler.
- Vi får fra bup og miljøterapeut men ønsker kanskje mer veiledning hvordan man håndterer en ungdom i huset og mer seminar om aktuell tema.
- Bistand fra Bufetat til å finne ut av/løse tilbakevendende utfordringer/konflikter sammen med ungdommen.
- Vi opplever at barnevernet ikke har noe de kan hjelpe oss med. Vi har hatt saksbehandlere som har hatt ok kontakt med barnet og vi har hatt saksbehandlere som absolutt ikke har hatt det. Vi opplever barnevernet som autoritære overfor oss.
- Noen flere som får snakket med barnet
- Generell kontakt
- Vi har ikke hatt kontakt med bufetat siden innflytting for 3 år siden.
- Vi har ikke fått veiledning fordi om vi har etterspurt dette
- Kontakt
- Oppfølging
- Følge opp løfter
- Hjelp til å gi tilstrekkelig hjelp til traumene handling, og oppfølging i forhold til kontakt med biologiske foreldre og søsken
- Konkrete ting ein bør sjå etter og er vanlege hos barn som har traumer og har opplevd omsorgsvikt
- Raskere tiltak i forhold til rus. Oppfølging i hjemmet . Støtte.
- Veiledning de to første årene
- Oppfølging fra tidligere behandling og hans nåværende diagnoser.
- Oppfølging og støtte fra det kommunale barnevernet når det kommer til BUP, skole og øvrig tilrettelegging i hverdagen.
- Hvordan hjelpe barn med traumer, annet enn Trygg base kurs.
- Alt gikk bra til biologisk far dukka opp etter 14 år. Da skulle vi som "foreldre" hatt hjelp til å håndtere det.
- Oppfølging ang tenåringsproblematikk med fosterbarn med tilknytningsforstyrrelser. Veiledning og/eller kurs.
- Savner opplæring som går på forberedelse av ungdom som skal ut av fosterhjem og over i voksenlivet. Vi avdekker stadig store hull i ungdommens forståelse av arbeidsliv, utdanningssystemet etter vgs, skatt, NAVs rolle osv.
- SE fosterforeldrene og, spesielt i tilbakeføring... være tett på med info... dette er en stygg sak...
- Veiledning sluttet i 2019 da det ble kommunesammenslåing. Ble ikke noe nytt tilbud i ny kommune. Nå har ungdommen flyttet.
- Avlastning
- Kurs ift barnets problemer.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Mer fokus på hvordan vi som fosterforeldre har det i alle utfordringene. Oppfølging fra psykolog. Oppfølging av Pride-kurset etter innflytting (gjørne av Bufetat/rådgiver) når man har noen erfaringer etter innflytting.
- Det er ene og alene vi som fosterforeldre som må følge opp og sørge for at utredning på alle de nevnte områdene. Barnevernstjenesten har ikke en gang vært i kontakt med skolene til noen av barna.
- Kurs om ungdom, suicidale, tilnærming, avvisning,
- Vi har ikke mottatt noe særlig veiledning hittil
- Samme rådgiving/oppfølging til barn og voksne.
- Vi får veldig god oppfølging.
- Vi savner ingenting, er meget fornøyd med både skole, bup og bvtj.
- Raskere svar på henvendelser generelt. Raskere svar på økonomiske spørsmål.
- Tettere oppfølging
Mer veiledning
- Flere samtaler med de fra det som heter Trygg base
Har hatt noen samtaler med en som har hjulpet mye. Det er godt å få luftet tankene av og ti, i tillegg til at vi får fred for at slik vi "oppdrar barnet er rett" :O)
- Traume basert opplevelse
- Veiledningsgrupper for viderekomme
- Veiledning i traumebevisst omsorg, tolleransevidu....
En samtale partner
- Muligheter for utvikling hos ungdommen i forhold til de aktuelle diagnoser.
- Psykologhjelp direkte til barnet. No går alt "via" oss.
- Mye
- nå er det ungdoms og pubertets problematikk
samt fosterbarns tanke sett rundt sine opplevelser fra tidligere.
- Traumer
Rettigheter/lov verket
Støttespillere
- Tiltak for barn og treffpunkt for oss fosterforeldre utover det første året
- Både oppfølging og veiledning ble ikke gitt før etter mange måneder. Da først etter mange telefoner og klager pr mail. Der ble ikke gitt noen info om at man kunne søke hjelp, kurs og veiledning fra både Fosterhjemsforeningen og Bufetat.
- Har hatt veldig lite med bufetat å gjøre
- Vi får all den støtten og veiledningen vi trenger for å ta vare på våre 2 barn. Men man må være på som fosterforeldre å kreve å få veiledning når man føler at man blir usikker. Hvis ikke får man ikke veiledning og de tror at alt går på skinner.
- Savner at konsulentene ser saken fra barnets side. Konsulentene forherliger mor og barnets erfaringer er totalt motsatt. En rusavhengig mor er ikke en trygghetsperson!
- Veiledning/oppfølging for oss som har barn med seksuelle overgrep, vi kan for lite om det.
- Vi har fått mye kursing og veiledning om traumer, smerteuttrykk og regulering. Vel og bra, men ikke her skoen trykker for vår del. Men, lite om f eks hvordan håndtere seksualisert adferd og språk, hvordan hjelpe barnet til å leve med vanskelige (benektelse) følelser knyttet til biologisk, hvordan selvstendiggjøre barnet og finne indre motivasjon, grov - og finmotorikk som ikke er på plass, forskrudd virkelighetsoppfatning, hvordan ta vare på seg selv uten avlastning
- Mer helhetlig oppfølging over tid. De er inn en kort periode og etter en konklusjon er vi overlatt til oss selv igjen
- Mer kontinuitet og sammenheng i oppfølgingen.
- Vi opplever at veiledningstilbudet er stort og mangfoldig. Det er heller det å ha tid på dagtid/kveld som er problematisk. De fleste kurs vi har deltatt på er på dagtid som er krevende mtp barnevakt og jobb, selv om vi ser nytteverdien og vil delta.
- Familieterapi ifht biologiske søsken, spesielt etter samvær.
- Vi er meget godt fornøyd med BVT
- Vi får oppfølging i form av veiledning/samtaler med en ekstern konsulent ca hver 6. uke.
- Samtaler.
- Ingen! Vi har oppfølging og veiledning! Individuell og kursing
- Personlig veiledning
- Tilgjengelighet
- Bup gir en diagnose og så er det slutt på hjelpen.
PPT skriver ut barnet så fort DE mener alt er bra.....

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

Vedlegg 3

Hva er det som fungerer godt/mindre godt i samarbeidet med barnets/ungdommens familie?

- God kommunikasjon og gjensidig respekt (Har kun kontakt med en av sidene)
- Lite lydøre i forhold til legging, trusler fra søsken osv
- Samspill under samvær. Barnet vil ikke og jeg som trykksperson må ta barnet med til tross for at barnet ikke ønsker dette. Dette blir gitt klart uttrykk for. Samvær er på foreldres premisser ikke med tanke på barnets beste.
- Dei er ikkje særlig endringsvillige
- En av foreldrene er dessverre gått bort, den andre sliter med rusmisbruk, så det går ofte år mellom hver gang de treffes. Men når vi treffes, har vi alltid møtt de med respekt og det har de takket oss for
- Ingen samarbeid, ikke hatt samvær på 2 år pga rus
- Vi hører lite fra foreldrene, men samarbeider godt med mor. Hun har hatt samvær hjemme hos oss. Er blid og fornøyd, spiser middag med oss på samværet. Far er vanskelig å samarbeide med da han kan bli veldig ufin.
- De ønsker ikke at barnet skal bo i fosterhjem og gjør alt de kan for å få barnet hjem.
- Tilrettelegging av samvær på barnas premisser og ikke foreldrene
- Har høvelig god kommunikasjon med familien
- Vi er familie. Så vi har god kommunikasjon, og samarbeider godt til barnets beste.
- Mor lover å komme på besøk, men avlyser alltid i siste liten.
- Mors negative holdning til oss som omsorgspersoner.
- Familie ønsker ikke kontakt med oss fosterforeldre, nedsnakker oss til fosterbarn. Vi uttrykker oss positivt til barnet når vi snakker om familie / og viser nysgjerrighet
- God kontakt under samværet. Greie avtaler
- Vi har et godt samarbeid med barnets familie mye pga åpenhet og god dialog. Prøver å inkludere de så godt det lar seg gjøre. utfordringene har vært foreldrenes rusavhengighet. Foreldrenes manglende evne til å vise omsorg men pga veiledning av bvt så har det blitt bedre. Avstand har vært vanskelig pga ene forelder flytta lengre unna så en må fly. Avstanden setter sine begrensninger.
- Mindre godt er at det blir løyet til barna, og at det ikke virker som far vil ha så mye kontakt ettersom han nesten aldri ringer. Mor maser bare om mat til ungene men er nok hennes tradisjon.
- Barneverntjenesten organiserer alt samarbeid. De har relativ dårlig samværskompetanse
- Biologisk mor vil ha barnet 100% etter 8 år og barnet kun har bodd hos oss
- Biologisk annen kultur, snakker dårlig norsk
- God kommunikasjon med den ene forelderen. Språk utfordringer med andre foreldrene.
- Det er veldig gode samvær. Foreldrene er flinke, samarbeidsvillige og reale.
- At de ønsker mer og mer samvær
- Vi har god og ofte kontakt med deres biologiske familie.
- Begge foreldre er døde. Bra samarbeid med resterende familie.
- Plassering i slekt. Ikke noe annet å si enn at det er vanskelig og kleint til tider!
- Biologiske foreldre blir regnet som en del av vår familie
- Samvær m mor og fostermor, svært godt. Treff m halvsøsken i fosterhjem, svært godt.
- Mor er fråverande, føl ikkje opp samvera. Far føl delvis opp
- Biologiske foreldre er skilt, samvær med mor fungerer ok, med far trigger det traumer og er svært uheldig
- Når en ungdom er 17 år og bosatt for et år, er samarbeid med biologisk familie ikke ønskelig
- Har sine fastsatte samvær med tilsyn. Ikke noen vansker mtp samvær eller tiden i mellom samværet.
- far er totalt ute av bildet. fungerer veldig godt med mor/søsken.
- Opplever mye sinne og ustabil adferd fra biologisk mor, som gjør d vanskelige å få ril et godt samarbeide. Biologisk far er mer hyggelig innstilt
- Vi har en familiær holdning til barnets familie.
- Foreldrene har mangelfull forståelse for barnets behov, og involverer barnet i alle vansker og problem som hører de voksne til. Foreldrene er glad i barnet og kan noen ganger ta hensyn til barnet på bekostning av egne behov.
- Mor er fraværende, og far tar kontakt når det passer seg. Samvær har opphørt nå når barnet er blitt 18.
- Fungerer supert med mor. Fantastisk samværsamma. Holder avtaler og er blid og positiv. Far er ute av bildet.
- Forståelse for guttens utfordringer

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Vanskelig å ha god dialog da den preges av mye løgner og underlige forklaringer. God tone mellom oss.
- Det har vært mye usikkerhet rundt hva de tenker om barnets fremtid. Og derfor har det vært vanskelig å ta kontakt.
- Kun digitale samvær (K6)
- Helt ok
- Greit samarbeid med storesøster. Ingen samarbeid med mor og lite med far
- Samarbeid med biol.far fungerer greit, men far ønsker lite samvær. Samvær og samarbeid med biologisk mor fungerer ikke. Mor har samvær med tilsyn, mor møter sjelden.
- Lite tilstedeværelse
- Foreldrene har mistet foreldre retten
- Har store rusproblemer, evner ikke å se andre enn seg selv
- Forståelse for traumatisk belastning for barnet
- I starten ved samvær gjorde det barnet utrygt og reagerte sterkt negativt etter besøk. Har blitt mye bedre og tryggere ettersom tiden har gått og når vi er med alltid. Mammamvær fungerer, likeså samvær med familie mens søskensamvær er anstrengt. Mulig konkurranse i det.
- - Fungerer veldig bra med mor, tanter, onkler og fettere/kusiner
- - Funker mindre bra med far og hans foreldre
- - Det ene fosterhjemmet til lillebror er vanskelige. De ønsker ikke at lillebror har kontakt med noen i familien
- Det som ikke fungerer er at biologisk far ikke stiller på samvær, og barnet blir skuffet. Biologisk Mor virker lite engasjert når vi møter henne en gang i året.
- Biologisk familie forstår ikke hva barnet trenger og krever mye av oss.
- Bvtj
- Biologiske foreldre bor ikke i Norge. Noe samvær med biologiske søsken. Barnet får ofte reaksjoner etter samvær. Ute av toleransevinduet, dissosierer og slikt. Sterke humørsvingninger, frekk og sint.
- mor fungerer dårlig, far meget bra. (mor og far bor ikke sammen.)
- Vanskelig for barnets familie å holde tritt med barnets utvikling. Familie øver litt mye press på barnet. Samarbeidet godt med å finne aktiviteter vi kan gjøre sammen.
- Bv har overtatt omsorgen og foreldreansvaret så barnet har null kontakt med foreldrene. Barnevernet har gjort svært lite for å styrke båndene med biologiske søsken. Barnet har 6 søsken, men bare møtt 4. Stortsett tilfeldige møter på feks kjøpesenter hvor man tilfeldigvis går på hverandre ca 1 gang i året..
- Respekt, hjelpe hverandre, være allierte
- Bra samarbeid....
- Biologisk far møter opp, hyggelig fyr men lite interessert i å bli kjent med barnet. Biologisk mor hører fra seg av og til og lager bare bråk, anklager, mye styr.
- Bra: All kommunikasjon skjer gjennom bv.
- Biologiske foreldre evner ikke å sette seg inn i barnets behov. De er sinte og skeptiske til både barnevern og fosterhjem.
- Far er ikkje alltid "på", men har meir sporadisk kontakt. Mor bur (for) langt vekk og har sine egne utfordringer. Har god kontakt med biologiske søsken og dertil forsterfamilier.
- Opplever at Biologiske foreldre ser at barnet har det bra hos oss. Vi prøver å sende mye bilder fra opplevelser barnet er med på til biologisk familie.
- Snakker godt om hverandre, viser resept for hverandre
- Alt går via barnevernet foreløpig. Ingen problemer så langt.
- Vi har god tone oss imellom og jeg sender ofte bilder av barnet til dem.
- God samarbeid med morfar, men dårleg samarbeid med mor.
- Ikke noe
- God dialog. Mor støttet meg og stoler på deg.
- Godt samarbeid med nesten alle ledd i slekt/familie. Vi følger opp med besøk og har fått en utvidet familie.
- Fungerer godt med jevnlig kontakt. Fungerer mindre godt forståelsen for hvordan tidligere opplevelser påvirker barnet og hva som kreves
- Vi har ofte kontakt både med mor og far via telefon utenom samvær. Har samvær med mor hjemme hos oss for at det skal gjennomføres
- Har ikke samvær med dem
- Far viser liten interesse, mor er død
- Kontakten fungerer som antatt og forespeilet
- Ungdommens familie er takknemlige for at vi tar ansvaret.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Å få forståelse for barnets behov
- Vi respekterer hverandre og tillater hverandre å elske barnet vi har sammen
- Ungdommen velger selv. Ønsker ikke samvær.
- Jeg ønsker et samarbeid - har hatt de hjemme hia meg og vil gjerne at de skal være en del - opplever språkproblemer som en utfordring og at jeg er en «trussel» i mors øyne - hun har tillit meg er også ambivalent til meg/oss.
- Samvær. Han bestemmer sjøl hvor mye samvær det skal være. Han er på mye samvær
- Pga manglende forståelse for barnets utfordringer gjør mor ting som ikke passer eller er for krevende
- Litt ulik grensesetting
- Det er en mor som er super å samarbeide med og stor fin familie som vi har fått god kontakt med og som stiller opp når det trengs.
- Biologisk familie vil ikke ha samvær m barnet. Barneverntjenesten har innkalt de til oppfølgingsmøter de siste 2 årene, da de er visst pliktet til å følge opp biologiske. Biologisk familie nekter barnet statsborgerskap og pass på 10. året, og bankkort og vipps. Barnevernet vegrer seg for å ta foreldreretten år etter år.
- At de av og til tror jeg bestemmer, glemmer å gå via BV. Bruker/utnytter barnets følelser til sine fordeler. Påvirker barnet negativt
- Kommunikasjon og samtaler
- Det er ingenting som fungerer i samarbeidet med barnets mor, da barnets mor motsetter seg samarbeid. Mor tar opp alle samtaler og filmer i hjemmet mitt. Hun har med seg advokat til de fleste møter, krangler seg til ting, men holder ingen avtaler. Hun viser ingen interesse og på fire år har hun 2 ganger spurt hvordan det går med ham, eller vist interesse for hvordan hverdagen han er. Barnevernet insisterer på at jeg og mor skal prøve å kommunisere til tross for at de ser at dette påvirker gutten i negativ forstand. Og frustrerende nok til tross for at de insisterer på at vi skal kommunisere, så vil de ikke at jeg pratet med henne om ting som påvirker gutten. Jeg har vært på kurs og satt meg litt inn i hvordan det er og være biologisk mor som blir fratatt omsorgen. Men mor er aldri blitt veiledet i hvordan det er og være fostermor innenfor egen familie. Det og ta vare på et familiemedlems barn, uten å få vite hvorfor man må ta vare på det.
- For lange samvær
- Barnet har ikke biologisk familie i Norge og vi får ikke lov av barnevernet å reise og hilse på tanter, besteforeldre, osv. som er bosatt i Europa. Vi har god kontakt med øvrig familie per brev, internett og telefon, men bio. mor ønsker ikke kontakt med barnet. Bio. far er død
- Ungdommen har bodd hos oss så lenge og vi har bygget opp et godt samarbeid gjennom flere år. Vi har respekt for hverandre, har blitt glad i hverandre og vil alle det beste for ungdommen
- Kommunikasjonen fungerer jevnt over godt men glipper innimellom.
- Fungerer bra alt sammen for våres del. Møtes kun i forbindelse med samvær. Og ved noen meldinger i den forbindelse.
- Bio synes det er vanskelig å ha kontakt med oss (skam?). Har kontakt via sms og av og til telefonsamtale.
- Barnets familie har ingen forståelse over barnets behov diagnose
- Det er greit men hun forstår fortsatt ikke hvorfor han er hos oss, noe som gjør det vanskelig å føre endel samtaler.
- Ingen vet hvordan man skal snakke til mor for at hun skal forstå situasjonen
- Ingenting som fungerer
- Barnets mor har egne traumer å jobbe med + ADHD . Hun ønsker det beste for barnet sitt , men det hun synes er det beste , er ikke bestandig det beste for helsa til barnet
- Alt «samarbeid» er gjennom kontaktpersonen i Fosterhjemstjenesten.
- God kommunikasjon. De respekterer oss og grenser for barnet. De er positive til oss.
- Jeg har et godt forhold til dem når vi først får kontakt.
- Alt går veldig fint. Helt topp.
- Innhold i samvær
- Mor møter ikke alltid til samvær, som fører til stor sorg for barnet. Men det skaper også mindre uro for barnet å ikke møte mor.
- Familie har et veldig dårlig forhold til barnevernet og det går ut over oss.
- Åpenhet og respekt for hverandre. Alle parter gjør sitt beste for barnets beste. Det har vært utfordringer, men det går ikke på oss som fosterforeldre.
- Vi har hatt barnet siden den dagen barnet ble født og forholdet til biologisk familie på mors side er god. Har en del kontakt med ei tante og onkel på far sin side, men ikke far. Det er far som ikke ønsker
- Veldig godt med en familie med unntak av at biologisk familie av og til avlyser samvær til sorg for gutten. Familie 2 fungerer stort sett greit men de vil alltid ha mer og forstår ikke fullt ut barnets kompleksitet og at mye samvær også skaper stor uro.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Fosterbarnet treffer de noen ganger når det avtales
- Greit samarbeid med far. Kan snakke om det meste og vi lager avtaler. Mor er ustabil og mye fraværende.
Har noe kontakt med en søster i annet fosterhjem. Det fungerer greit i perioder, andre ganger er det vanskelig å gjennomføre og lagd avtaler med dem.
Øvrig slekt har han ikke fått møte eller vite om på disse 6 årene hos oss! BVT mener vi må vente med denne informasjonen!!
- At gutten ikke vil, men må. Har vært så mye styr og trøbbel i forkant og etterkant av samværene
- Barnet vil ikke ha samvær med mor, så en av oss må være med, det fungerer godt. At samvær gjøres med tilsyn er bra. I tillegg har mor vært fleksibel i forhold til om barnet vil gå før samvær er over.
- Barna har tilsynsfører med under samvær. Ellers er barna nå 16 år og velger hvilken kontakt de selv ønsker.
- Mor forstår ikke helt at barnet trenger omsorg og rammer
- Fungerer greit med samvær til faste tider og avtaler blir fulgt
- Det som er vanskelig er at de ikke forstår barnets komplekse vansker pga oppveksten, og at det da ikke blir respektert godt nok behov. Vi opplever heller ikke å bli respektert som barnets omsorgspersoner
- Vi blir uthengt i sosiale media. Føler oss rettsløse
- Datteren vår må "drive" samværet selv i samarbeid, med oss fosterforelder.
Hun får ikke noe utav samværene lenger fordi hun har "vokst forbi" biologiske foreldre mentalt, , samværet er nå kun for foreldrene.
Biologiske foreldre kommer alltid avtalt tid.
- Vi har gode relasjoner med mor og søsken, treffes flere ganger i året. Biologisk far har vi ingen kontakt med.
- Oppfølging av samvær.
- Ingen problemer
- Far møter ikke på samvær
- De er hyggelig, men vi ser at de påvirker ungdommen gjennom telefon ol. Vanskelig å ha kontroll når de avtaler ting bak vår rygg.
- Biologisk familie hadde besøksforbud mot jenta, spm om samvær og samarbeid mao ikke relevante.
- Far, ikke tilstede.
Mor, følger samversplan.
- Frihet til å avtale i tillegg til oppsatt samvær.
- Kommunikasjon fungerer bra med en forelder, men må settes grenser for.
- Barnets reaksjoner og mors livsstil og dårlige norskkunnskap
- Språkproblemer. Få møtepunkt. Møtepunkt i rettssalen gir utrygghet.
- Bvtj mener at vi ikke skal ha kontakt - mulig de skjerner oss.
Det er vold som er årsaken til plasseringen.
- Barnet blir i stor grad retraumatisert etter samvær. Det skjer uforutsette ting hver gang som gjør barnet svært urolig, lei seg, sint og til dels voldelig i etterkant.
- Mor er psykisk syk, vi gir beskjed til jenta når det er mulig å ha samvær. Når ert størst sannsynlig at mor oppfører seg greit. Jente vil alltid at jeg og bv har møte med mor dagen før og jeg vurderer om mor er i form.
- Lite kontakt, de gangene det er kontakt følges avtalt plan.
- Har veldig godt samarbeid med faren og han mener barna har det brann hos oss. Vi har veldig lite samarbeid med mor.
- Ingenting fungerer godt. Bare kommunikasjon mellom fosterfamiliene som søsken bor i
- Ingen samvær med far. Samvær med mor fungerer fint.
- Har ikke kontakt
- De er opptatt av hennes beste, har tillit til oss og stiller opp det som de makter. Imidlertid skjer det stadig oftere at de trekker seg fra avtaler, eller ikke makter. Det er jo en grunn til at de ikke klarte å være foreldre. De, særlig mor, ønsker også mer hjelp og veiledning fra BV, og har etterspurt dette.
- Det skal ikke vært kontakt med forelder. Fungerer bra!
Svært godt samarbeid med et søsken!
- Det er ingen konflikt mellom oss og dem.
De har dårlig kontakt med eget barn.
- Kommuniserer greit om det som skal skje
- Rus og psykisk uhellet gjør det vanskelig
- Forutsigbar kontakt mangler
- Har ikke annen kontakt med foreldre enn ved samvær. Mye kontakt med fosterfamilie til søsken.
- Barnet er i familie så det er en vanskelig balansegang med foreldre

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Barnets familie er flere, samarbeidet med mor er ikke eksisterende, men med far og resten av familien er det svært godt.
Mor ønsker ikke kontakt.
- Uforutsigbare samvær hos biologisk familie, pluss lite interesse for å gjøre samværet bra for barnet
- Familie vil gjerne ha kontakt
- Fam sitter inne..
- Ingen samarbeid med far, godt samarbeid med mor
- Han får holde litt kontakt men ønsker ikke å være hos dem for lenge om gangen, blir da veldig amper og redd/usikker.
- Mor avlyser samvær innimellom. Mor tar opp problemstillinger med barnet som ikke er heldig og svartmaler Barnevernet.
Barnet ønsker ikke å treffe far så ofte da hun synes det er kleint. Far har forståelse og står klar når barnet vil treffe ham. Barnet har kun hatt kontakt med far de siste to årene etter eget ønske.
- Det er ingen samhandling med barnets familie (og skal heller ikke være det).
- Vi er tatt godt i mot av biologisk familie.
- Samarbeid med mor, min datter, har vært fint, trygt og jevnlig.
Biologisk far med hele familie har vært fraværende.
- Kommunikasjon og samarbeid fungerer bra.
- Det er ikke noe samarbeid
- En veldig lite tydelig mor...
Ombestemmer seg hele tiden, og skylder på alle... har ikke hatt barna på snart 7 år, de har vært hos oss i 4.5 år
- Har tidligere hatt god kontakt med bestemor som har hatt fast besøksavtale som fungerte.
Kontakt med mor har vært sporadisk og ikke et ønske fra mor som har gjort det vanskelig.
Ingen kontakt med far.
Har noe kontakt med søsken som betyr mer en kontakt med mor
- Veiledning i forhold til barnets behov
- Biologisk familie ønsker tilbakeføring tidligere enn vi anbefaler.
- Lang reiseavstand og problemer på grunn av covid.
- De lytter til våre råd
De stiller opp for eget barn
De holder avtaler med både fosterforeldre og eget barn
- Det er ingenting som fungerer godt. Etter at barna flyttet til oss, er vi fienden ifølge barnas far
- Veldig forskjellig, endrer seg underveis fra bra til mindre bra
- Pr nå går dialog via. Bvt.
Men når vi treffes er det gjensidig resept og en svært hyggelig tone. Noe som barnet opplever som positivt
- Lite kontakt mellom samvær, men når vi møtes har vi en god tone og stemningen er flott, ser det er bra for både biologiske foreldre og ikke minst barna.
- Foreldre død/ikke tilgjengelig. Øvrig familie støtter godt opp u ferier etc.
- Etter at det ble mer samvær er forholdet til biologisk blitt mer anstrengt.
- Respektere foreldrene. Følge opp samvær på en positiv måte. Være raus mot foreldrene. Ikke snakke stygt om foreldrene, men gjerne få i gang samtaler om hva barnet tenker og mener om foreldrene/samvær. Åpne opp hjemmet, der det er naturlig og mulig, og til barnets beste.
- ulike syn på ting (koronavaksine f.eks)
vanskelig å gjøre avtaler
- Mindre godt: rettssaker, prat med barn om sak, tar ikke veiledning. De tror ikke på barnets traumer. Vi er "fiender"
- Enkelte familiemedlemmer nekter å samarbeide med oss, da vi har "tatt" barnet.
- Barnet har ikke samvær. Fosteremor ønsker ikke å samarbeide med biologiske foreldre. Mener at dette ikke går inn under stillingsbeskrivelse/ansvarsområdet, da barnet ikke har samvær.
- Språkvansker/ fremmedspråklig
Manglende kunnskap og forståelse for ungdommens utfordringer
Vi får gode tilbakemeldinger på måten vi utfører oppdraget på
- Har ingen
- Ingen tilknytning
- farssiden til barnet er veldig positivt, biologisk mor er også mye positivt, men hun kritiserer ofte fosterhjemmet i diskusjon med barnet. og det går ikke til hennes favør, i barnets øyne
- Selve samværet, fungere greit, når det først blir gjennomført.
Alle skuffelser og løgnene er sårende og vanskelige.
- Manglende forståelse for barnets vansker og kommunikasjon
- God dialog med biologisk mor, gjør avtaler om samvær.
- Det meste har gått fint
- Forutsigbare avtaler.
Snakker positivt til/om kvarandre.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

At barnevernet er med og regulerer

Kontakt via digitale plattformer kan bære vanskelig...

- Vi sier at vi er en storfamilie som har bare et felles ønske og det er at barna våre skal ha det godt, trygt, forutsigbart og høyt elsket. Vi synes at barna skal ha en god relasjon til de familiemedlemmene som er positive for dem. Vi har stoppet samvær hvis det ikke er bra for barna, men har hatt samtaler i ettertid å sagt hvorfor. Etter det har det ikke vært noe problem å samarbeide. Men må vise raushet og en åpen og ærlig kommunikasjon.
- Rusperioder og kontakt fra bioforeldre til barnet når de er ruset. Konsulenten sier barnet bare skal tenke på de gode periodene!
- Mor er veldig forståelsesfull, og snakker godt om oss til barnet. Forklarer sin vanskelige situasjon, og at barnet har det bedre hos oss.
Far er nok et barn i tankegangen så er travelt til tider, har lite forståelse for at barnet treng kontakt med han, han søker voksenkontakt.
- Biologisk mor rosebilder hjemmesituasjonen, stefar lyger om hva barnet lærte hos de. De krever innsyn hos oss, mens vi har ingen innsyn i hva som skjer hos dem, verken i samvær, hvordan ting har vært (de erkjenner ikke at de har svikta barnet), eller hvordan saken ligger an i forhold til tilbakeføring
- imøtekommer alle ønsker om utvidelser og endringer av samværsdatoer
Men skal kun ha en samtale med mor en gang i uken.
sist jeg sjekket telefonen og alle elektroniske møteplasser, hadde de kontakt 154 ganger i løpet av en måned
- Ungdommen ønsker ikke å ha kontakt.
- Biologiske foreldres evne til å være i øyeblikket og følge barnets signaler. De ønsker også veldig sterkt mer samvær, de har 12 i året, og ser ikke egne utfordringer mtp varighet på plasseringen.
- Fungerer ok når det ikke blir mer press på barnet enn det er nødvendig.
Det MÅ tas mere hensyn til barnet og ikke være så fokusert på LOVVERKET.
Når det viser seg at barnet får tilbakegang etter endt samvær- da må vi som voksne spørre oss- hvor mye skal til før vi setter foten ned!
- Kompetent BVT åpner for et godt samarbeid med biologiske foreldre
- Mindre godt: liten forståelse for de tiltak vi som fosterhjem har måtte satt i gang for/omkring barnet. Det går på mengde kontakt med barnet.
Godt: Fostermor har deltatt på alle samvær med foreldre og dette har utviklet seg til å bli et ganske godt samarbeid.
- Kun digitale samvær (kofe 6).
- Vi får all den informasjon vi trenger når vi tar kontakt.
- Godt samarbeid m mor! Hun er forståelsesfull m tanke på barnet skalla det best mulig! Ofte samvær, hver 14 dag m overnatting frivillig plassering!
Veldig slitsomme dager i etterkant
- Det er ikke noe særlig samarbeid
- Barna ønsker ikke å ha samvær med foreldre
- Lite interesse om barnet i dag, snakkar mest om fortiden.
- Det fungerer bra at mor/fosteramor avtaler samvær seg i mellom med minst mulig innblanding fra BV

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

Vedlegg 4

Hva er de tre største utfordringene for dere som spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem? - Annet

- Relasjoner
- Regler om taushetsplikt nevnt tidligere. Tenker også en er sårbar ved sykdom og permisjon. Bli trekt av NAV pga inntekt for å være fosterforeldre.
- For mange møter med ulike etater som liksom skal hjelpe...
- Plassering på feil sted i forhold til biologisk familie og vansker
- Savner veiledning som fosterhjem.
- Ingen utfordringer.
- Er aleneforeldre og føler mye på ansvar og mangel på avlastning
- Ingen utfordringer
- Avlastning i forhold til egne barn og råd og kursing i forhold til dette.
- Ingen utfordringer
- Samvær
- Relevant og god nok veiledning.
- Får mange tilbud om kurs og opplæring, men uten barnevakt ;)
- Uenighet om samvær med biologiske foreldre og støtte fra bvt Vedr dette
- Tidvis mye hjemmebesøk av BV og tilsynsfører. Barnet mitt misliker dette sterkt og finner det ubehagelig. Invaderende å få disse hjem, bedre å møtes andre steder
- Vi får god hjelp
- Helsenorge skulle vi gjerne hatt tilgang til
- Korona
- Vi har ingen store utfordringer
- Forverrede kontrakter/risiko
- Stadig nye saksbehandlere. Barnet vil ikke bli kjent med de nye som kommer. «Slutter nok snart», sier han.
- BV er svært dårlig til å dokumentere, skrive referater. Ingenting opp gjennom årene er blitt skrevet ned og dokumentert. Dokumentasjonsplikten er fraværende.
- Traumer etter samvær
- Tap av arbeidsplass, pensjonspoeng, etc.
- Tidsbruk på tilsyn, møter, osv. alt skjer i arbeidstiden.
- Går helt fint
- Samvær
- sosialt
- Oppfatter at vi i perioder ikke har påvirkning , ifh hva som er bra. Barnets beste er kun en frase som i veldig få nødvendige anledninger "lever"
- at vi ikke har noen rettigheter som "foreldre" til fosterbarnet. Alt må gå via barnevern eller verge. Vi kjenner barnets behov.
- Det kan være utfordrende med alle forskjellige som vi må forholde oss til, tilsynsfører, kontaktpersoner m.m
- Synes vi får god oppfølging av barnevernet her
- Største utfordring var overgang til ettervern, nesten all hjelp forsvant da. Samt ble kastet ut av BUP, burde vært en selvfølge at psykologoppfølging ble videreført ut videregående skole.
- Ofte utskiftning av saksbehandler i kommunalt barnevern. Rettssaker som gir utrygghet.
- Sammensatt problem eller fravær av problem.
- BUP har vært lite interessert. Mye kamp der.
- Ingen utfordring
- Å bli hørt. Vår erfaring og våre vurderinger inn mot hjelpeapparatet.
- Vi bruker all tid på å følge opp barn. Vi blir av og til for slitne.
- For hyppig samvær og for lang tid med reaksjoner
- Aldri å ha avlastning
- Ikke vært noe spesielt siste årene. Men syns det ble litt mye som ble sagt skulle gjøres, og ikke ble gjort av undersøkelser i forbindelse med tilbakeførings sak.
- Ingen problemer
- Ungdommens psykiske helse, lite avlastning (pålogget 24/7)
- Total mangel på avlastning
- Samvær med biologiske foreldre
- det mest utfordrende er nok samarbeidet med foreldre - alt det andre fungerer bra for oss
- Ingen spesielle utfordringer. Vi opplever godt samarbeid med alle samarbeidspartnere.
- Selv om barnet er en varig plassering blir vi ikke regnet som foresatte. Dette skaper frustrasjon når man skal ha pass, prøvesvar på covid tester må ringe legen. I Asker kommune får alle barn 2000,- til AiA midler, dette får ikke våre barn for vi regnes ikke som foresatte, da må barnevernet søke.
- Osv.
- PPT

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- For oss har det frem til nå vært et godt samarbeid.
- Kan ikke si vi har denne utfordringen
- Vi er godt fornøyd med hjelpeapparatet rundt oss!
- Reaksjoner etter samvær, ikke tilstrekkelig hjelp etter samvær

Vedlegg 5

Hva opplever du/dere som er det mest givende med å være spesialiserte fosterhjem/statlige familiehjem?

- Gleden av å se barnet vokse opp i trygge og gode omgivelser, og få bidra til positiv utvikling
- Mestring
- Gi et barn en bedre framtid
- Å få hjelpe barn
- Muligheten til å hjelpe noen med store utfordringer
- Den gleden vi ser hos barnet når barnet mestrer noe nytt, og at barnet selv sier at det er her han skal være og at vi er barnets mor og far
- Alt ..
- Å få hjelpe et menneske i utvikling.
- Gleden av å følge 2 fantastiske barn
- Ha barnet hos oss å se utviklingen hos det
- Fint å kunne hjelpe barn som trenger det.
- Det beste for meg er å se at han er så bli og glad og ivrig på å være med på det jeg gjør, og framgangen på mange områder tross store utfordringer .
- At fosterbarnet utvikler seg positivt
- Gleden av barna og deres utvikling. Fosterbarna har gitt livet mitt et stort løft og mye glede.
- Å gi barnet en god barndom. Å se barnets mestring og kunne være der for barnet på barnets gode og dårlige dager.
- Elsker barnet
- Får hinsides bedre hjelp etter me blei statlig + løn også
- Å se barna blomstre opp!
- Hjelpen noen som virkelig trenger hjelp
- Det å se gleden hos barnet som finner trygghet.
Ganske nylig startet så lite erfaring
- Gi trygghet være der for dem.se utvikling i skole /idrett , venner . Inkludere dem i fam. min
Være positiv, mestringsfølelse og at jeg er glad i dem
- Gleden når nye steg blir tatt. Men også av at våre to biologiske barn får med seg et perspektiv ut i livet som de ikke ville fått ellers. Ikke for at de skal velge å bli fosterhjem selv, men det å forstå andre mennesker, at de lærer å se bak "oppførselen" til andre.
- Utvikling til barna.
- Å gi et barn et hjem.
- At ungdommen har et godt liv. Mye glede over at samarbeidet med biofamilie er så bra.
- Ha rom til å gi den oppfølgingen som trengs ift utviklingen. Gi kjærlighet.
- Få hjelpe noen som trenger det
- Å få lov til å gi barnet en trygg og god oppvekst.
- Blir jo utrolig glad i barna.
- Å ivareta barnets behov. Se resultater av hardt arbeid. Se barnet blomstret og kunne være lykkelig selv om det har utfordringer. Se at barnet får en mestringsfølelse. Gi barnet verktøyene de trenger i livet.
- Fantastisk å se endring i barnet , og se det bli trygt og tillitsfullt og klar for verden
- Barnet var 16 mnd og kunne ingenting. Låg rett ut på ryggen. Mest givende: lærde : å halda flasker, å sitja - klarde ikkje krypa, lærde å gå 2år 6mnd, putta skivebitar i munnen-det tok mange måneder, Ufatteleg mykje trening. Som fireåring byrja me å gå fjellture. Alltid bli og fornøyd! Har vore ufatteleg mykje trening.
- Å ha barn og ungdom i huset gir utfordringer og mål for fremtiden
- En gjør en stor forskjell for fosterbarnet og den store framgangen han har !
- jeg elsker barnet, og kan ikke forestille meg livet uten dette barnet. Selv om det slettens ikke alltid har vært rosenrødt.
- Tilknytning barnet har fått. Gleden jeg det i øynene hans når han opplever mestring
- Vi er svært glad i ungdommen og vi ser at våre refleksjoner og avgjørelser hjelper henne.
- Å se at barnet blir tryggere og utvikler seg.
- Kunne bidra med omsorg, støtte og kjærlighet,
- Barnet
- Utvikling til barnet.
- Hjelpen barnet og gi barnet en bedre framtid

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Håpet om at fremtiden kan formes og trygges.
- Å være frikjøpt.
- Barnet
- En betydningsfull jobb hvor man kan være til nytte i samfunnet og bidra til å hjelpe og utvikle barn som har det vanskelig.
- Vi opplever å gi barnet en trygg base og forhåpentligvis et godt liv. Det er en berikelse for vår familie å ha fått et nytt familiemedlem.
- At man har overskudd når man er frikjøpt
- Glede. Se barnet vokse opp og trives. Tilknytningen og håpet hennes.
- At en er tilstede hele tiden
- Se utviklingen til barnet.
- Å kunne hjelpe en som trenger det for å komme over utfordringene i livet, for å kunne bli en fullverdig ungdom med tiden.
- - Det å kunne hjelpe et barn, se at barnet vokser og gror på en positiv måte, samt vise respekt for familien til barnet (er viktig for meg).
- Gleden og se den gode utviklingen.
- Kjærligheten, gleden og tilknytningen fra barnet. Gleden i å se hvor godt han fungerer tross alt.
- Det å ha en sikker inntekt og økonomi. Dermed kunne ha tid og være tilgjengelig til å hjelpe ungdom til å få en bedre hverdag og gi dem noen nye verktøy og bruke. Kunne jobbe utenfor den firkantede boksen.
Når vi ser hva de som har flyttet ut har fått til og de kommer hjem på feks julefeiring eller de inviterer på besøk til seg. Fantastisk opplevelser
- At barn har det bra/ser positiv utvikling/vi kan bidra med noe samfunnsnyttig etc.
- Jeg synes det er fantastisk å kunne gi barnet en trygg og god oppvekst. Å være mamma.
Økonomisk trygget i spes.hjem v.s frikjøp i komm.bv
Må innrømme at det er greit å ikke måtte bekymre seg for økonomien på samme måte som når man er frikjøpt i det kommunale barnevernet.
Selv om jeg ville tjent kanskje 200 000 mer på å jobbe i min ordinære jobb, ofrer jeg lønna og ender opp med minstepensjon pga at jeg er statlig fosterhjem.
- En herlig gutt som sprer masse lys og glede i livene våre.
- Tilbakeblikk etter 7 år;
Fantastisk å se hvor trygg, stolt og flott gutten har blitt!!!
- Gleden av å få være foreldre.
- Få et barn i hus
- Å få en ekstra datter, å se positiv utvikling, få lov til å hjelpe, at biologiske barn ser verdien i å være fosterforeldre
- Å se at det omfattende arbeidet som legges ned i fosterhjemmet fører til god og positiv utvikling hos barnet.
- Det er krevende, men kjekt og givende. Blir mykje liv og røre i huset, sjølv om det er litt i overkant av og til. Kjekt samvær særskilt knytt til søsken. Har liksom blitt litt av ein storfamilie.
- Får mulighet til å gjøre en reell forskjell i et barns liv. Plasseringen vi har nå krever en voksen på heltid året rundt. Som familiehjem er helheten bedre og jeg opplever at f.eks skolen leverer bedre etter at vi fikk med veileder fra Bufetat.
- At gutten utvikler seg bra og føler seg som en i familien.
- Utvidelse av familien.
- Å det er mye, der den miste fremgang føles overveldende. Som f.eks at han vil smake på noe nytt
- Når du ser at barnet har det bra.
- Å gi noen et bedre liv
- Lærer mye om seg selv. Fantastiske øyeblikk.
- Gleden over å se utvikling og mestring. At fremtiden ikke speiles av fortiden.
- Å vera noko for ungdomen og følgja ungdomen si utvikling.
- At det meste kan 'repareres' med nye opplevelser og tillit
- Se hvor trygt barnet føler seg. Og den gode utviklingen barnet har hatt etter det kom til oss. Og hvor glad barnet er i oss.
- Muligheten for å hjelpe ♥
- Positiv utvikling. At vi kan bety en forskjell for et barn/en ungdom.
- Når en ser framgang med barnet og forstår at alt slitet er verdt det.
- Kos å hjelpe barnebarna til en normal hverdag.
- Å ha liv i huset og være støttespiller for ungdom som trenger det
- Å se endringene vi gjør for barnet
- Får et tett og nært forhold til ungdommen. Har god tid i hverdagen. Men man blir sliten av å være tilgjengelig 24/7
- Ta vare på og se at barnet trives og har den tilhørigheten til oss.
- Vi har gått inn i oppgaven da vi ble forespeilet at vi skulle kunne adoptere barnet. Vi er glad i barnet og kjemper for at barnet skal få de samme rettighetene som alle andre barn.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Se et menneske som får et liv.
- Det og få lov til å se et barn blomstre er helt magisk.
Den følelsen når barnet står foran deg og er illsint, men trygg nok til og ytre hva de mener, også magisk.
Og vite at du har gitt et barn tryggere oppvekstsvilkår er helt ubetalelig.
- Ja
- Ingenting. Det er beinhard jobbing fra morgen til kveld, ofte uten resultater.
- At vi får være med å følge/ støtte ungdommer se dem vokse og utvikle seg. Og i tillegg så lærer vi fantastisk mye.
- Se at barnet utvikler seg fint.
- Det mest givende er kjærligheten og familiemuligheten.
- Ingen dager er like.. lærer noe nytt hver dag.. både på godt og vondt
- Å hjelpe vår fostersønn.
- Være til hjelp for barnet og samfunnet
- Vi er så heldige at vi har hatt 2 fosterbarn med nesten samme diagnose. Første ble 20 år og døde hjemme med meg tilstede. Barnet vi har nå blir ikke voksen. Men tenk for en lykke å få lov å gi disse barna masse livsglede og trygghet <3 Smilene , latter , kos , små ting som betyr all verden både for dem og oss . Det her er det beste vi kunne gjort i livet vårt
- At jeg får vise omsorg for barn. Se de vokse opp. Veilede de for livet som kommer. Så koselig å ha barn i huset.
- God opplæring/veiledning som også er til hjelp for egne biologiske barn. Å se fremgang hos barnet.
- Å se barnet utvikle seg positivt. Ha tid og overskudd til å stå i kampene på en god måte. At vi får opplæring og erfaring på at det går opp og ned. At d er naturlig, så vi ikke mister motet. Vi ser at d nytter.
- At vi er flere som jobber i lag. Og gruppeveiledning er bra. Veldig godt fornøyd med de dom jobber der.
- Hjelpen noen som trenger det
- Barnet er fantastisk!
- Gjøre en forskjell på god og dårlig barndom. Bidra til en viktig samfunnsoppgave.
- Å få god relasjon til ungdommen, å se at det går bra med ungdommen. Godt å være den mammaen som biologisk ikke kunne være.
- Kjærligheten til barna.
- Håpe om at barnet skal få det bedre enn før
- Heldige som får være familien til nettopp denne gutten.
- Å kunne bidra , samt å for oss å lære mye samtidig oppleve utviklinga som er. Er utrolig deilig med "seiere " i hverdags utviklinga.
- At vi forhåpentligvis bidrar til å gjøre livet til barnet bedre, at vi vokser som mennesker og familie og lærer mye om oss selv i prosessen.
- Utviklingen barna har hatt. Den har vært enorm/stor. De har utviklet seg til sunne flotte ungdommer med gode mål for fremtiden og de er aktive på fritiden med sunne fritidsinteresser
- Det å kunne gi et barn trygghet og kjærlighet
- Du ser at barnet utvikler seg i riktig retning. Gleden av å være en familie når det bare er oss i hverdagen utenom møter, samvær, møter med biologisk familie før øvrig, tilsynsfører og andre uromønter.
- Man vet man har hjulpet noen som ville hatt ett dårlig liv ellers. Men det koster
- All kjærligheten fra barnet til oss.
- Vi klarer oss godt, med utgiftsdekningen barnet får.
- At barnet nå har det bra og utvikler seg positivt
- Vi får ta del i oppveksten til et barn med store behov, det å se at det går fremover er det mest givende
- Det å kunne hjelpe og se at ungdommen får utvikle seg i riktig retning.
Man blir mer bevisst på at det finnes en annen verden der ute som ikke fungerer like godt. Viktig at alle bidrar slik at barn og unge kan vokse opp og bli selvstendige og gode samfunnsborgere.
- Å se bedring i jentas funksjonsnivå, samt å få til en god tilknytning.
- Svært vanskelig å svare på, da vi føler at vi gir å gir, men får veldig lite tilbake. Men vi vet at vi gjør en god gjerning.
- Kjærligheten for barnet. Familieliv.
- Det at vi kan gi barna en ny sjanse, følge de opp til å bli flotte mennesker når forutsetningene ikke lå til rette for noen år siden
- Den fantastiske utviklingen til barnet.
Den fantastiske jenta som farger livene våres og har gitt oss et større hjerte og et større nettverk.
- Fantastiske barn!
- Se fremgangen til barnet
- Å få være med å gjøre en forskjell for et barn.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Elsker jenta veldig høyt. Hun var veldig skadet og vanvittig redd når hun kom 4 år gammel, hun har hatt en enorm utvikling og jeg er så stolt av henne hva hun har fått til! Utrolig flott reise å være med på!
- Se positiv utvikling hos barnet og få barnet i god stand til å bli en god samfunnsborger. Barnet skal være en del av vår familie på like vilkår som alle andre i familien vår.
- Å se at barnet utvikler seg normalt og er glad
- Gleden ved å kunne åpne hjemmet sitt og hjelpe. Og det å få ei ny datter beriker livet mitt/vårt. Det er givende og spennende, og av og til utfordrende.
- Oppleve en ungdom som har blitt mye tryggere, mer reflektert,
- Å kunne hjelpe barnet.
- Støtte/ hjelpe et barn/ungdom som har behov for det.
- Gi trygghet og omsorg til barnet
- Fantastiske barn, som gir hverdagen mening
- Å kunne utgjøre en forskjell, og hjelpe barna med å bearbeide traumer, samtidig som man hjelper barna til å kunne mestre voksenlivet i fremtiden
- Vi er «vanlig» fosterhjem under oppdrag fra bydel Oslo
- Når vi ser små mestringer med ting vi har jobbet lenge med.
- å se utviklingen i positiv retning
- Barnet
- Å kunne hjelpe
- Barnet gir utrykk for at han trivest og ein merkar at han veks på alle plan
- Kunne følge opp ungdommen, lære regler, faste rutiner og vise kjærlighet.
- Å være foreldre til verdens beste gutt
- Å gi barnet en mulighet til å klare seg senere i livet og ikke bli som sine biologiske foreldre.
- Å kunne gi et barn en trygg og god oppvekst og ikke ende opp i samme situasjon som mor.
- Kjærlighet, gleden og omsorgen, og det å se en positiv utvikling og økt trygghet hos barnet.
- Utviklingen hos barnet
- Å være fosterhjem for barnebarn er det mest givende jeg har gjort. Alternativ fantes ikke. Det er gjort med hjertet. Vi fikk et barn som har vært som vår egen.
- Sjå at han blir bedre og bedre på å håndtere livet.
- Da de vedtok at det ikke var nødvendig med hjemmebesøk mer enn to ganger pr år
- Det har vært en utrolig reise å få bære med på!
- Å ha ungdommen i hus, og oppleve dens utvikling
- Å se at ting går framover og at et barn med store utfordringer får det lettere.
- Det og se den utrolige utvikling ungdommen "vår" har hatt i 4 år og få fortsette og følge ungdommen videre.
- Tilfredsstillelsen med å se gode resultater av det vi jobber med i forhold til barnet.
- Å få lov å være med å gi en ungdom god omsorg, et trygt og stabilt hjem, Å se at det sakte men sikkert gir positiv utvikling.
- Framgangen vi opplever
- Alt. Det å se utviklingen fra innflytt til nå. Hvordan barnet har knyttet seg til oss, og hvordan h*n bruker oss som sin trygge base. Dette har vært en tøff men en fantastisk reise
- Få lære seg selv bedre og kjenne, å ta lærdom av det, Bli glad i et annet menneske,
- Gleden ved å hjelpe
- Relasjonene med barna.
- Gi trygghet til utsatte barn
- Å gjøre en forskjell.
- Å få ta del i barnas oppvekst. Være der for noen .
- å se at vi hjelper
- å se at ungdommen utvikler seg i positiv retning
- Barnets positive utvikling, glede og tilknytning.
- Delta i ungdommens utvikling
- Faglige kurs og veiledning
- Sjå/oppleve utviklinga
- Slitsomt, vanskelig å få folk rundt om ungdommen til å forstå hans krevende behov
- gleden ved å kan gi barnet ett "normalt" liv. og se å høre at du kan gjøre en forskjell
- Se utviklingen på barnet
- Gleden og kjærligheten hos barnet og å se mestringsfølelsen.
- Vi ser at barnet utvikler seg og at det arbeidet vi legger ned gir resultater. Veldig givende m
- At barnet er familie
- Vi er så heldige å ha disse barna i våres liv. De skaper masse gleder. De har sine utfordringer og sin bagasje, men det har alle mennesker. Det å ha kontakt med biologisk familie er bare positivt for oss som fosterforeldre og for barna. Biologiske er glad for å ha kontakt med sitt barn og de er glad for at vi kan samarbeide slik at vi alltid tenker barnet i sentrum. Som våre barn sa da de var små: vi

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

har 2 mammaer og 2 pappaer, de første lagde oss og så kom vi til mamma og pappa hvor vi alltid skal være. Å tenk så mange i familien som er glad i oss da!

- Bli kjent med et nytt barn og hjelpe det videre i livet og se at det hjelper. Vi er beredskapshjem
- Relasjonsbyggingen og gjensidig kjærlighet.
- Vi ser ei stor positiv utvikling av fosterbarnet, då veit vi at vi gjer noko riktig. Barnet viser stor takknemlighet og gir uttrykk for at det er her ho vil bu.
- Se den fantastiske utviklingen til barnet fra utrygghet til trygghet fra lite mestring til mestring både faglig og sosialt!
- Det å se noen små forbedringer i hverdagen
- Det å skulle hjelpe et barn som har opplevd mye sorg og svik i livet sitt.
- Kjærligheten og tilknytningen til fosterbarnet. Når man ser at gamle utfordringer blir enklere å takle, forstå og bearbeide. Det å vite at man er viktig for noen som er hjelpeløs og uforskyldt i egen situasjon.
- Se utviklingen hos barnet. Gleden, tryggheten, tilliten og den gode relasjon med familien.
- Syntes det er en utfordrende jobb der man lærer mye om seg selv og får ubetinget kjærlighet tilbake.
- Håp om en bedre fremtid for barnet.
- Det er godt å kunne hjelpe et barn som trenger hjelp.
- Kunne gjøre en forskjell, se utviklinga og hvordan vi kan prege barnet positivt! Tilbakemeld fra barnets familie og BV, positivt
- Det som er mest givende er å kunne gi og dele glede med barnet og se barnet blomstre
- skape god kontakt med ungdommene som er våre biologiske barnebarn
- Herlig unge som gir oss mye glede i hverdagen, nye omgangsvener og holder oss unge! ;)

Vedlegg 6

Du svarte Nei på spørsmålet om du/dere opplever du/dere å ha kapasitet om å ta imot en ungdom med større/andre behov enn ungdommen dere har i dag. Hvorfor ikke og hva skal til for at du/dere kunne svart ja?

- For lite støtte og hjelp
- Vi har nok med dette barnet akkurat no. Det er et krevende barn og våre tre biologiske treng tid med oss foreldre og.
- Vi har følt at vi har stått alene i mange år mot barnehage og skole. Kun de to siste årene vi har opplevd at vi har fått den hjelpen vi har hatt behov for. I tillegg er det den utrygge tanken når vi må søke om frikjøp hver 6.mnd , selv om vi begge jobber turnus.
- Vil ikke ha flere
- Belastning med samarbeid med kommunalt fosterhjem er vært for stor over flere år.
- Vi er fosterforeldre til ett barnebarn og følgelig ikke helt unge.
- Trur ikkje den løn eller medisin er laga endå
- Ikke mer belastning enn vi har nå. Mer en nok som der er
- Være 2 samkjørte voksne i hjemmet og ikke bare 1
- Fordi vi har hjemmeboende egne barn og har derfor ikke ungdom
- Vi kunne nok tatt imot et barn med andre vansker, men ikke med større vansker. Han er et svært preget barn, selv etter mange år med trygg tilknytning til oss.
- Fordi det er mange utfordringer. Mye å stå i.
- Vi begynner å bli for gammel...
Har 3 voksen egne barn + barnebarn i tillegg
- Det er en dårlig deal å være fosterforeldre. Dårlig lønn, må krangle hele tiden med bvt om nye kontrakter, ingen pensjon opptjening, ingen ferie penger, ingen lønns forhandlinger, CV-en vil også lide av det. Må forholde seg til mange flinke saksbehandlere, men dårlige sjefer som ikke ser hele bildet i bvt. Er bare opptatt av å kutte på alt som har veiledning osv.
Man jobber 24/7 men ingen politikere anerkjenner fosterfamilie jobben. Lite frihet, må hele tiden få godkjent ting, må hele tiden mase deg frem til ting blir gjort fordi du ikke får gjort ting selv (ikke tilgang til den digitale kassen) får ikke laget en Vipps konto en gang, eller sett resultater etter en korona test, alt dette tar mye tid og krefter. barnet kan hele tiden bli tilbakeført. Det er ofte store omsorg oppgaver og ikke gode vilkår for fosterfamilien. Veldig usikker fremtid. I tillegg juger du barnet i tryne hver eneste dag med å si at «her er du trygg og her skal du være» også kan du egentlig ikke stå for det helt. Dobbeltrollen. Jeg kan sikkert skrive en hel bok om alle ulempene å være fosterfamilie. Vi har heller ikke plass til flere barn. Da må vi kjøpe oss hus og det koster mye. Vi ønsker heller ikke å flytte fra våres bydel fordi nå har vi etablert et godt hjelpeapparatet for vårt

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

barn.

For å kunne si ja til flere må vilkårene over bli bedre. Det er egentlig veldig dumt at vi ikke sier ja, tenk på all den kompetansen vi har fått nå.

- Barnet vi har er altfor krevende til at vi vurderer flere
- Må ha tettere samarbeid og faste avtaler med andre helsetilbud
- 1. Store utfordringer med den jeg har mtp diagnoser
- 2. Økonomi
- 3. Avlastning
- barnet har autisme, adhd ,tourettes ,angst, allergi . Må alltid ha en voksen ilag med seg.
- Ingen oppfølging og forståelse fra BV
- Elendig erfaring med barneverntjenesten.
Trenger en god samarbeidspartner i barneverntjenesten.
- Mer oppfølging, hjelp, forståelse og engasjement fra bvt.
- Egen alder
Stor utfordring psykisk
Mye jobb rundt barnet med fosterhjemstjenesten, biologisk familie mm.
- At foreldrene skulle hatt mindre å si
- Familiefosterhjem krever sitt på alle plan og her var det 24/7 hele uken i året i flere år før vi fikk hjelp med avlastning etc. Familien forstår ikke hva vi har hatt av utfordringer. Første og eneste oppdraget, og har det vært behov for større behov så har vi måtte avsluttet oppdraget.
Alfa og omega. Sørge for nødvendig hjelp og informasjon til fosterforeldre/med barn, med nødvendig info og kursing på et tidligst mulig stadium.
- Han jeg har krever enormt mye omsorg og tilstedeværelse, og jeg er alene med ansvaret for han.
- Alt for dårlig betalt. Ingen rettigheter. Kommer inn under frilanser for at kommunen skal slippe å betale for pliktene sine som er lovpålagt hos en vanlig ansatt (arbeidstaker) lite rettigheter. Alt for krevende jobb. 24/7 jobb. avlastning 1 g i mnd er ingenting.
Hvert år må kjempe for å få økonomisk støtte. Det er rett og slett en hån mot oss fosterforeldre . Staten/kommune forventer at du «nesten» skal jobbe gratis. På disse 5 1/2 årene har jeg tapt langt over kr 500.000. ingen rettigheter sitter jeg igjen med.
Nei jeg hadde aldri gjort dette igjen ieg anbefaler ingen, om de ikke er millionær.
- Fordi jeg har mer en nok med han som allerede er her.
Støtten fra bufetat når barnet ikke responderer etter boka mangler.
Øynene til apparatet rundt blir snudd mot oss som familie, at det må være noe galt hjemme når barnet er sånn og slik.
- Vi er i prosess rundt en yngre gutt en vår 12 åring...
det vil nok passe best hos oss.....
- Det har vært et omfattende arbeid med dette fosterbarnet og å ta imot et barn/ungdom med større utfordringer ser jeg på som en for stor oppgave for dette fosterhjemmet.
Det burde bli tryggere for fosterhjem å frikjøpes på et slikt vis at man ikke mister bl.a. pensjonspoeng og feriepengen eller at man må si opp ordinær jobb for å greie å gjøre den nødvendige oppfølgingen av fosterbarnet.
På tross av grei ordning for min del med frikjøp, vil jeg ved pensjonsalder ikke ha full opptjening av pensjon pga frikjøp og permisjon. Jeg fikk heller ikke opptjening av feriepengen. Da arbeidsgiver ikke kunne gi meg mere permisjon var valget å si opp deler av min 100% stilling eller gå tilbake til full stilling. Valget falt på det økonomisk nødvendige - 100% jobb - og med omfattende oppfølging av fosterbarnet i tillegg resulterer det i en betydelig overbelastning, noe som videre fører til mindre kapasitet til oppfølging av barnet og sykemeldinger.
- Det er krevende nok å ha ein liten gutt med ADHD og lærevanskar.
- Mye underliggende utfordringer med barnet jeg har. Krever mye ressurser og koordinering med ulike instanser, dette skal gjøres på toppen av full jobb. Så flere/enda mer kompleks situasjon hadde føltes overveldende
- Fordi barnet som er hos oss har stor problematikk, og så spiller vår egen alder inn her.
- Barnet vi har no har det ganske vanskelig, derfor svare Eg nei. Et barn som har andre behov kanskje ja. Men ikke et barn med større behov.
- For mange diskusjoner med bv om samvær selv om barnet ikke vil.
Svært dårlige økonomiske insentiver
- De vi fikk plassert hadde mer enn nok av utfordringer
- Barnet vårt har en alvorlig diagnose. Vi har hatt det utrolig tøft, og uten hjelp fra barnevernet over flere år før de skjønnte alvoret.
- Bedre oppfølging og bedre ordning for fosterforeldre. Pensjon, feriepengen osv
- Tar alt litt for personlig.. gir meg ikke tid til å tenke/analysere og se et «større bilde», men å ta seg tid til mer kurs /opplæring.. gått litt i «lære» kunne kanskje endret min mening..kanskje.
Barna fortjener en som ikke er «nybegynner»
- Støtte fra barnevernet

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Bedre økonomisk støtte. Pensjonspoeng. Mulighet for å få jobbe ved siden av 100% frikjøp. Det er en utakknemlig jobb hvor man er bundet på alle måter med lite mestringsfølelse. Man går ut som en tapende part på alle områder
- Vi har to fosterbarn, et barn kom ved to ukers alder og er nå adoptert, godt forhold til biologiske foreldre og det går fint med barnet. Et barn kom til oss i tenårene, svart ut fra dette barnet i denne undersøkelsen. Det har vært svært krevende mtp avvisning og psykisk helse, sosiale og faglige utfordringer og vanskelig å få til et samarbeid med bio-fam, derfor har vi ikke kapasitet.
- Vi er begge to godt over 50 år og det her er et liv 100 % hele døgnet til barnet dør. Hadde vi vært yngre ville vi absolutt ønsket et barn til
- Barnet vårt har store behov. Skulle vi hatt ett barn med større behov måtte vi hatt mye mer avlastning.
- Jeg kunne tatt imot et barn m større utfordringer enn barnet vi har. Men ikke så lenge dette barnet bor hos oss. Barnet har såpass store utfordringer. Så et barn til akkurat nå, hadde gjort at vi ikke kunne gitt fosterbarn og egne barn nok omsorg. Så jeg ser for meg at vi kan ta imot ett barn til etterhvert.
- Hvis vi hadde en følelse at skole, barnevern og helsevesen hadde kontroll på ting hadde det vært annerledes.
- Vi har et barn med store skader som er i perioder mer enn vi har kapasitet til. Vi får god veiledning og pusterom annenhver helg som vi er helt avhengig av for å stå i dette. Kanskje på sikt da barnet er større.
- Den ene som bor hos oss HAR særdeles store utfordringer, går på spesialskole og avlastning fungerer kun i bolig med flere personale. Tror det vanskelig skal gjøres å ha kapasitet til noe mer krevende.
- Det barnet føles som suger all vår energi, uten at vi blir fylt opp igjen
- MYE bedre samarbeid med BVT. Bli møtt med forståelse og respekt. På 6 år har vi fått 8 kontaktpersoner og 4 avdelingsledere hos BVT, 6 tilsynsførere og ingen avlastning. Ingen hos BVT hag nok innsikt i hvordan barnet har det, men har likevel mange meninger om hva som er det beste for ham. Ingen spør ham om hans ønsker, eller svarer ham på hans spm om biologisk familie.
- Ikke å bli møtt fra BV sin side med samarbeid og få den hjelpen man har behov for. Ikke få dekket avlastning fra BV
Ikke bli henvist til bup da det var akutt behov for det
- Vi er utslitt. Og våre egne går foran andre. Ta imot andre barn er uaktuelt for alltid
- Fordi vi har et barnebarn og annet barn i vår alder ville ikke vært aktuelt
- Det vi har i dag er mer enn nok, det er for krevende å ha ansvar for et barn/ ungdom med mange behov når man ikke får hjelp og den støtten man trenger
- Jenta hadde stort funksjonsfall etter innflytting. Vi har to egne yngre biologiske barn. Vi kunne ikke håndtert større belastning enn vi totalt sett fikk. Jenta vi har nå er i prosess med å klare å bo på egenhånd. Mulig vi kan ta i mot ny plassering om noen år, men har vært negativ opplevelse å få så manglende oppfølging og hjelp under ettervern, usikker på om vi orker ny runde.
- Hovedsakelig at den hjelpen/støtten vi håpet vi skulle få fra det offentlige (barnevern, Bup, helsetjenesten, skole) er alt for dårlig. Alt avhenger av barnets utfordringer.
- Ikke bra for fosterbarnet vi har.
- Oppfølgingen av det barnet vi har går på bekostning av den øvrige familien og det livet vi hadde tidligere.
Ut i fra vår familiesituasjon har vi ikke kapasitet til å ta imot et barn med større behov, selv med mer avlastning, oppfølging av barnet og veiledning.
- Vi har hatt mye utfordringer med den kommunen som har ansvar for barna. Når vi har en kamp mot bv og 1 kamp for barna blir det i perioder veldig tøft
- Det har vært en stor utfordring å ha en biologisk mor som har trakassert oss og vår familie på offentlige nett sider mm
Hun har også opprettet sak så ofte hun har kunnet, vært i rettssaker ca hvert andre år i 15 år
- Hjelp og samarbeid fra BV
- Det har krevd og krever mye av oss som fosterforeldre, både psykisk og fysisk
- Vi har nesten ikke en ledig time til overs. Jeg vet ingenting som kunne endret på det. Vi har forsøkt å be om avlastning med f eks oppfølging av skolearbeid, men barnevernet har ikke kunnet hjelpe oss med det.
- Er alene med to barn, så kapasiteten pr. nå er svært begrenset.
- Med et barn med så mye traumer og utfordringer så har vi nesten ikke kapasitet til våre biologiske barn selv 3 år etter innflytting.
- Har mer enn nok med dette barnets utfordringer, kunne ikke tatt i mot en med større utfordringer da jeg er alene om alt.

Spørreundersøkelse til fosterforeldre i statlige eller private familiehjem

- Svar fra familiehjem på oppdrag fra Bufetat (statlig)

- Han krev mykje tid til oppfølging av helseutfordringar og han krev mykje tid og krefter i kvardagen for å verte trykk
- Jeg er enslig og i full jobb. Det er derfor ikke kapasitet til mer enn ett barn pr dd.
Dette kan endres når dette barnet har vært hos meg lengre, og er tryggere og roligere enn han er nå.
- Barnet vi har i dag har store utfordringer og behov. Noe som sliter på hele familien og biologiske barn hos oss.
Som enkelt person, hadde jeg hatt kapasitet, men som familie blir det tøft.
- Dersom vi hadde fått mer avlastning og veiledning kunne vi kanskje vurdert det.
- Vår ungdom har store behov som krever mye.
Vi er selv snart pensjonister og tenker at det er en tid for alt.
- Krever masse barnet vi har.
- Det kommer helt ann på utfordringene. Ungdom generelt er ikke så lett å ha i hus.
- Vi balanserer på en knivsegg hver dag, med to fosterbarn med spesielle behov og utfordringer. Vi vil ikke under noen omstendighet svart ja til å ta imot andre ungdommer
- To søsken er nok. Vi blir for gamle.
- Denne ungdommen tar all vår tid og alt overskudd. Vi står helt alene om det meste, og får lite hjelp, feks ingen avlastning. Veldig dårlig økonomi, ingen fritid.
- Nåværende fosterbarn har for store behov.
- Det er beintøft å stå i den situasjonen me står i per i dag. Å ta imot nokon med enno større utfordringer vil være rein galskap.
- Ikke aktuelt i det hele tatt
- At vi får all hjelpen vi trenger uten å måtte mase og vente i årevis. (Eksempel: vi har bedt om traume kurs/veiledning/hjelp til forståelse av utfordringene dette gir for barnet i 3 år nå og får det høsten 2023... IKKE TILFREDSTILLENDE ELLER GREIT!)
- Det viktigste i en slik prosess er at en er fullstendig ærlig om barnets utfordringer slik at man vet hva man går til, kurs ved spesielle diagnoser eller traumer.
- For stor utfordring
- Bedre helse for min del, hadde den vært på topp hadde vi nok svart ja
- Vi har 2 fosterbarn nå med sine utfordringer. Av hensyn til disse kan vi ikke ta til oss flere barn. Hadde det vært annerledes så hadde vi hatt kapasitet til å tatt imot en ungdom med større/andre behov enn de vi har i dag. Men vi må ha fokus på de vi har nå, som skal vokse opp hos oss.
- Økonomi er en del av saken. Frihet er en annen grunn. Ingen avlastning sliter oss ut
- Alt for stor jobb!
- Den arbeidsmengden vi har med det å ha et fosterbarn i dag er altfor krevende. Vi står mye alene i situasjoner og opplever ikke at BV tar tak eller planlegger fremover. Vi blir liten grad tilbudt tiltak som er tilrettelagt for oss, men blir tilbudt generelle tiltak som ikke vil hjelpe oss.
Vi vil uansett ikke takke ja til flere.
- Mer oppfølging og info i forkant.
- Passer ikke inn i vår familie og jobbsituasjon... tror jeg
- Har to fosterbarn som er søsken. Det krever en del oppfølging pluss egne barn og 1 barnebarn
- Vi ble valgt til akkurat han fordi bv og Pride-koordinator mente han ville trenge noen som virkelig kunne klare å stå i den utfordringen de mente at han/biologiske foreldre var.
Nå er vi for gamle til å begynne på nytt med noe sånt. Om vi skulle vurdere en ny plassering , måtte det være en svært enkel en!